

W numerze m.in.:

- ☞ 2010 – Rokiem NSZZ „Solidarność”
- ☞ Akcja „Dumni z naszych sztandarów”
- ☞ Ustawa o ograniczeniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców
- ☞ Artykuł miesiąca – Związki muszą stępić drapieżny pazur ekonomii
- ☞ Wszechnica Solidarności
- ☞ Notes Związkowca nr 62

DZIAŁ INFORMACJI
KK NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Spis treści

WYDARZENIA MIESIĄCA	3
Z OBRAD PREZYDIUM KK	5
POSIEDZENIE Z DN. 5.01.2010	5
POSIEDZENIE Z DN. 11 STYCZNIA 2010	7
POSIEDZENIE Z DN. 26 STYCZNIA 2010	15
Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ	17
POSIEDZENIE Z DN.11-12 STYCZNIA 2010	17
2010 – ROKIEM NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”	21
DUMNI Z NASZYCH SZTANDARÓW	22
DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ	22
WSKAŹNIK GUS	22
DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM	25
KOMITET MONITORUJĄCY NARODOWY PLAN ROZWOJU/PWW 2004 – 2006.....	25
KOMITET KOORDYNACYJNY NARODOWYCH STRATEGICZNYCH RAM ODNIESIENIA 2007 – 2013	26
CZY SOLIDARNOŚĆ MOŻE POMÓC W WALCE Z HANDLEM LUDŹMI?.....	27
GRUPA ROBOCZA DS. POLITYKI REGIONALNEJ KK NSRO	28
NACZELNA RADA ZATRUDNIENIA	28
WIADOMOŚCI SZKOLENIOWE	31
WIZERUNEK.....	31
INFORMACJE RÓŻNE	31
DLA KOGO TA USTAWA?	31
PIELGRZYMKA DO WATYKANU.....	33
ARTYKUŁ MIESIĄCA	34
ZWIĄZKI MUSZĄ STĘPIĆ DRAPIEŻNY PAZUR EKONOMII	34
WSZECHNICA SOLIDARNOŚCI	39

WYDARZENIA MIESIĄCA

Posiedzenia, opinie, spotkania prezydium i Komisji Krajowej

5 stycznia – odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Prezydium podjęło decyzje:

- ws. opinii o prezydenckim projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

11 stycznia - odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Prezydium podjęło decyzje:

- ws. opinii o projekcie ustawy MG o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców
- ws. opinii o projekcie rozporządzenia RM zmieniającego rozporządzenie w sprawie realizacji programu wieloletniego „Pomoc Państwa w zakresie dożywiania”
- ws. opinii o projekcie MPiPS Założeń do projektu ustawy zmieniającej ustawę o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych
- ws. opinii o projekcie Założeń do ustawy ustanawiającej koordynatora pomocy publicznej na ratowanie i restrukturyzację

11- 12 stycznia - odbyło się posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, które rozpoczęło się od uroczystości wręczenia Tytułu Człowieka Roku Tygodnika Solidarność abp Sławojowi Leszkowi Głódziowi za obronę dziedzictwa "Solidarności" i moralne wsparcie Związku w bieżącej działalności. Podczas posiedzenia Komisji Krajowej odbyła się prezentacja strony internetowej Wszechnica Solidarności. Przewodniczący Janusz Śniadek omówił przygotowania do obchodów 30. rocznicy NSZZ „Solidarność”. Z okazji 30. rocznicy NSZZ „Solidarność” Komisja Krajowa postanowiła przeprowadzić akcję „Dumni z naszych sztandarów”, która ma na celu zebranie i upowszechnienie wiedzy o związkowych sztandarach na każdym szczeblu, historię ich powstania, symbolikę i najważniejsze dotychczasowe fakty. Komisja Krajowa zdecydowała również, że sprawozdawczo-wyborczy Krajowy Zjazd Delegatów odbędzie się we Wrocławiu w październiku br. Przedstawiciele branż poinformowali członków Komisji Krajowej o sytuacji w służbie zdrowia, przewozach regionalnych, przemyśle stoczniowym. O sytuacji pracowników zakładu Collar Textil poinformował Andrzej Kaczmarek, przewodniczący ZR Ziemia Sandomierska.

26 stycznia – odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Prezydium podjęło decyzję:

- ws. opinii o projekcie rozporządzenia MS w sprawie rozliczania rocznego i miesięcznego wypłaconych kwot emerytur i rent inwalidzkich oraz sposobu ich zmniejszania

Protesty, manifestacje, spory, akcje strajkowe, porozumienia w zakładach pracy

6 stycznia - w Opatowie od 10 grudnia 2009 r. kobiety okupują zakład Collar Textil. Od czerwca 2009 r. nie otrzymują pensji. Zarząd Regionu Ziemia Sandomierska NSZZ „Solidarność” zwrócił się do struktur związkowych i ludzi dobrej woli o pomoc dla pracowników i ich rodzin. Ogromna większość załogi to kobiety i jedyne żywicielki rodziny. Czekają na ogłoszenie upadłości firmy. Tylko wtedy dostaną trzymiesięczne pensje z funduszu gwarancyjnego. Dwie osoby z opatowskiej byłej szwalni Collar zakończyły głodówkę ze względu na zły stan zdrowia. Krzysztof Chałupczak, szef związku zawodowego „S” w spółce również zakończył protest głodowy.

7 stycznia - około 400 pracowników tarnogórskiej Fabryki Maszyn i Urządzeń Tagor ma zostać zwolnionych - alarmuje zakładowa "Solidarność". Cała załoga fabryki liczy 920 osób.

Załoga nie zna jeszcze szczegółów planowanych zwolnień. Prawdopodobnie nie przewidziano odpraw czy pakietów socjalnych. Połowa pracowników zakładu to osoby zatrudnione na czas określony, a jak wiadomo takich pracowników najłatwiej zwolnić. Kolejnych umów o pracę już nie podpisano z osobami, których kontrakty skończyły się wraz z nadejściem nowego roku.

14 stycznia - przed oddziałem Narodowego Funduszu Zdrowia w Rzeszowie odbyła się pikietą o zagwarantowanie środków na leczenie pacjentów. Udział w pikiecie wzięło ponad 200 osób z wszystkich grup zawodowych, w tym pracownicy i związkowcy z NSZZ "Solidarność" służby zdrowia. 12 stycznia br. w Łańcucie ponownie spotkali się dyrektorzy podkarpackich szpitali. Nie zgodzili się na warunki finansowe zaproponowane przez NFZ. Chcą kontraktów na poziomie średniej krajowej, bo obecnie traktowani są jak trzeci świat. Związkowcy zapowiedzieli, że jeżeli pikietą nie przyniesie efektu, czyli zagwarantowania środków na leczenie pacjentów to pojedą do Warszawy pod ministerstwo zdrowia.

20 stycznia – związkowcy z „Solidarności” zorganizowali pikietę pod dworcem kolejowym w Zagórz, protestując przeciw odcinaniu Podkarpacia od łączności komunikacyjnej. Od pierwszego stycznia uległy likwidacji połączenia krajowe. Dodatkowo likwidacja połączeń przyczyni się do likwidacji miejsc pracy na kolei.

21 stycznia – odbyło się robocze spotkanie w siedzibie IKEA pomiędzy reprezentantami pracowników ochrony zrzeszonych w NSZZ „Solidarność” a przedstawicielami IKEA Polska. Przedstawiciele IKEA obiecali związkowcom pomoc w zorganizowaniu spotkania z firmą SOLID SECURITY. Pracownicy zrzeszeni w Solidarności w firmie Solid domagają się poszanowania praw pracowniczych.

22 stycznia – Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” FIAT AUTO POLAND w Tychach rozpoczęła akcję protestacyjną. Protestujący domagają się podwyżki płac – 650 zł dla każdego pracownika. Prace odbywają się na trzy zmiany przez większość sobót a nawet niedziel. Firma w ubiegłym roku osiągnęła rekordowy wynik produkcyjny. Zdaniem związkowców to nie są wygórowane żądania. Zarząd firmy obiecał już wcześniej podwyżki – jednak nie dotrzymał danego słowa.

22 stycznia – załoga sosnowieckiej spółki Bitron Poland zdecydowała o przystąpieniu o strajku, jeśli pracodawca nie spełni żądań płacowych. Załoga domaga się 15 proc. podwyżek do stawki zasadniczej, odmrożenia dodatku stażowego oraz dodatku za pracę w systemie uciążliwym. Pracodawca chce zastraszyć pracowników a związkowców zmusić do podpisania niekorzystnych propozycji płacowych.

27 stycznia - podpisano porozumienie pomiędzy Regionem Gdańskim NSZZ „Solidarność” a Urzędem Marszałkowskim Województwa Pomorskiego, zapewniające ochronę pracownikom zatrudnionym w placówkach służby zdrowia, które zmieniają właściciela. Po bardzo długim okresie negocjacji wreszcie udało nam się podpisać porozumienie i jest to niewątpliwym sukces Regionu Gdańskiego NSZZ „Solidarność” i naszej sekcji. Ułatwi ono z pewnością proces restrukturyzacji, który czeka placówki służby zdrowia w naszym województwie i ochroni ich pracowników przed negatywnymi skutkami przemian. Polityka rządu nie przewiduje żadnych takich działań, natomiast u nas mamy zapewnione osłony socjalne w prywatyzowanych szpitalach, pakiety gwarancji pracowniczych oraz 5 proc. udziałów w nowej placówce dla jej pracowników – mówi Mirosław Madej, przewodniczący Regionalnej Sekcji Służby Zdrowia NSZZ „Solidarność”.

Inicjatywy, uroczystości, konferencje organizowane przez NSZZ „Solidarność”

11 stycznia - abp Sławoj Leszek Głódź odebrał w Gdańsku tytuł Człowieka Roku Tygodnika Solidarność - za obronę dziedzictwa "Solidarności" i moralne wsparcie Związku w bieżącej działalności. Abp Głódź dziękując za przyznany tytuł zapewnił, że "Solidarność" ma w jego osobie sojusznika. - "Solidarność", która jest jedna, niepodzielna ma przed sobą wielkie wy-

zwania związane z całym światem pracy . Przypomniał, że 30. rocznicy powstania NSZZ "S" towarzyszyć będzie długo oczekiwane wydarzenie - beatyfikacja ks. Jerzego Popiełuszki.

15 stycznia – w sieci ruszyła kampania społeczna przeciwko prywatyzacji Polskiej Miedzi. Internauci mogą dyskutować o planach prywatyzacji oraz poznać alternatywne opinie ekspertów. Zdaniem Józefa Czyczerskiego, szefa miedziovej "Solidarności", portal ma być również straszakiem na polityków. Na stronie www.kghm.sos.pl znajduje się opis konfliktu, kalkulacja strat oraz możliwość poparcia akcji. Celem akcji jest wstrzymanie dalszej prywatyzacji KGHM Polska Miedź S.A. - rząd w 2010 roku chce pozbyć się 10 z 41 proc. kontrolowanych przez Skarb Państwa akcji. Istnieje realne zagrożenie, że to tylko wstęp do całkowitej prywatyzacji. Związkowcy domagają się wpisania KGHM Polska Miedź S.A. na listę spółek o znaczeniu strategicznym dla Polski oraz ochrony pracowników KGHM Polska Miedz S.A. oraz ich rodzin przed realną utratą pracy.

Z OBRAD PREZYDIUM KK

POSIEDZENIE Z DN. 5.01.2010

Decyzja Prezydium KK nr 1/10

ws. opinii o prezydenckim projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Decyzja Prezydium KK nr 2/10

ws. rządowego projektu ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” podkreśla, że na podstawie ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będą wykonywać w Polsce swoje usługi zagraniczne osoby fizyczne oraz prawne.

Prezydium Komisji Krajowej uważa, że w pojedynczych punktach kontaktowych powinien być obowiązek przekazywania także informacji o warunkach zatrudniania i pracy (w szczególności o przepisach bhp). Ułomnością tego projektu jest ponadto brak wyraźnego wskazania do przeprowadzania kontroli przez polskie organy Państwowej Inspekcji Pracy.

Jednocześnie Prezydium KK po raz kolejny zdecydowanie sprzeciwia się sposobowi prowadzenia konsultacji społecznych, bądź ich całkowitego braku w kluczowych obszarach gospodarki. Dnia 15 grudnia 2009 r. do Sejmu skierowany został rządowy projekt ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będący wdrożeniem przepisów Dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym. W uzasadnieniu do projektu opisano proces konsultacji społecznych, który został zainicjowany w marcu 2008 roku konferencją informacyjną na temat założeń do ustawy. Podkreślić należy, iż poza materiałami pokonferencyjnymi do Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie został przesłany żaden projekt aktu prawnego do oceny, a w trakcie konferencji partnerzy społeczni nie mieli nawet możliwości przedstawienia swoich

zastrzeżeń i stanowisk. Natomiast uwagi przesłane do Ministerstwa Gospodarki w maju 2008 roku dotyczyły jedynie założeń do ustawy transponującej Dyrektywę, nie zaś samej ustawy, która wówczas nie była jeszcze prezentowana. W uzasadnieniu do projektu przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki piszą o ankiecie informacyjnej dotyczącej poszczególnych rozwiązań ustawowych, która również nie została przekazana do Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Ponadto wersja projektu skierowana do Sejmu różni się od projektu zamieszczanego wcześniej na stronach Ministerstwa Gospodarki. Działania tego typu z całą pewnością nie mogą być nazwane konsultacjami społecznymi.

Decyzja Prezydium KK nr 3/10

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na umieszczenie na stronie internetowej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog” znaku NSZZ „Solidarność” jako partnera społecznego.

Decyzja Prezydium KK nr 4/10

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Ambasadora Rzeczypospolitej w Sztokholmie, wyraża zgodę na umieszczenie nazwy i znaku NSZZ „Solidarność” na tablicy ufundowanej przez Radę Miasta Sztokholm, upamiętniającej szwedzko – polską współpracę w budowie wolnej i zjednoczonej Europy.

Decyzja Prezydium KK nr 5/10

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w nawiązaniu do decyzji Prezydium KK nr 183/08 na wniosek producenta filmu „Wszystko co kocham” Jana Dworaka wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku NSZZ „Solidarność” na okładce i płycie zawierającej ścieżkę dźwiękową z tego filmu.

Decyzja Prezydium KK nr 6/10

ws. aneksu do umowy z dnia 8 listopada 2007 r. o utworzeniu i prowadzeniu jako wspólnej instytucji pod nazwą Europejskie Centrum Solidarności

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wyraża zgody na podpisanie aneksu nr 1 do umowy w zaproponowanym brzmieniu.

POSIEDZENIE Z DN. 11 STYCZNIA 2010

Decyzja Prezydium KK nr 7/10

ws. opinii o projekcie ustawy MG o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” odnosząc się do przesłanego w trybie określonym w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r., Nr 79, poz. 854 z późn. zm.) projektu ustawy Ministra Gospodarki o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców (zwanego dalej projektem) zdecydowanie negatywnie opiniuje propozycje:

- zmierzające do ograniczenia rygorów związanych z nieterminowym i nieprawidłowym realizowaniem obowiązków z zakresu ubezpieczeń społecznych przez płatników składek;
- obniżenia wymiarów kary pozbawienia wolności za takie przestępstwa jak złośliwe lub uporczywe naruszanie praw pracownika wynikające ze stosunku pracy lub ubezpieczenia społecznego oraz przestępstwa nierespektowania orzeczenia sądu lub komisji pojednawczej zobowiązującego do ponownego przyjęcia pracownika do pracy, co godzi zarówno w prawa pracownika, jak i w zasady porządku prawnego;
- ułatwiające zakładanie agencji zatrudnienia i jednocześnie utrudniające ochronę pracowników tymczasowych;
- znacznie osłabiające pozycję prawną najemcy-lokatora;
- powodujące złagodzenie odpowiedzialności karnej za naruszenie przepisów o ochronie danych osobowych;
- dotyczące sposobu przekształcenia spółdzielni w spółkę prawa handlowego.

Prezydium KK dostrzega i pozytywnie ocenia próbę ograniczenia poprzez projektowaną ustawę zbędnych formalności przede wszystkim dla przedsiębiorców, niestety w zdecydowanie mniejszym zakresie dla obywateli, a efektywność tego przedsięwzięcia może zostać zweryfikowana w praktyce. Prezydium Komisji Krajowej stwierdza, że wiele innych proponowanych zmian budzi poważne wątpliwości, które przedstawione są w dalszej części opinii wraz z uzasadnieniem.

Art. 2 projektu dotyczący zmian w ustawie prawo spółdzielcze (Dz.U. z 2003 r. Nr 188, poz. 1848 z późn. zm.)

Pkt. 1) Propozycja przekształcenia spółdzielni pracy w spółkę handlową budzi szereg zastrzeżeń. Zaproponowane rozwiązania nie zabezpieczają w sposób wystarczający praw członków spółdzielni, którzy nie przystąpią do spółki przekształconej.

W szczególności dotyczy to braku ochrony trwałości ich stosunku pracy po zarejestrowaniu spółki. Ustawodawca nie przewidział okresu, w jakim umowy o pracę tych osób nie mogłyby być wypowiedzane. Zastrzeżenia również budzi nierówny udział w majątku byłej spółdzielni członków spółdzielni, którzy nie przystąpią do spółki przekształconej. Osobom tym wypłacone zostaną tylko wpisowe, udziały członkowskie i udziały członkowskie z podziału nadwyżki bilansowej. Nie widzimy również uzasadnienia dla umożliwienia zostania założycielem spółki przekształconej osobom niebędącym członkami spółdzielni. Obawiamy się, że to rozwiązanie może stanowić źródło nadużyć przy przekształcaniu spółdzielni.

Pkt. 2) Zmiana druga dotyczy propozycji dopuszczenia w statucie spółdzielni możliwości zatrudnienia wszystkich lub niektórych członków na podstawie umowy o pracę. Spół-

dzielca może być zatrudniony w spółdzielni pracy wyłącznie na podstawie spółdzielczej umowy o pracę. Spółdzielcza umowa o pracę jest umową szczególnego rodzaju, nawiązującą stosunek pracy między stronami pozostającymi ze sobą w stosunku członkostwa. Cechą wyróżniającą spółdzielcze stosunki pracy jest niewystępowanie w nich instytucji rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia z winy spółdzielcy. Spółdzielczą umowę o pracę można wypowiedzieć tylko w przypadkach przewidzianych w prawie spółdzielczym. Ta ochrona spółdzielczego stosunku pracy wynika z idei, dla jakiej były tworzone spółdzielnie pracy - prowadzenia wspólnego przedsiębiorstwa w oparciu o osobistą pracę członków oraz z zaangażowania finansowego członków spółdzielni w jej majątek. Na członku spółdzielni ciąży obowiązek wniesienia wpisowego oraz zadeklarowanych udziałów stosownie do postanowień statutu spółdzielni. Członek spółdzielni uczestniczy również w pokrywaniu strat spółdzielni do wysokości zadeklarowanych udziałów. W wyniku wprowadzenia proponowanej zmiany w spółdzielniach pracy dopuszczalne byłoby zatrudnianie członków spółdzielni na czas próbny, czas określony oraz rozwiązywanie z nimi stosunku pracy na podstawie art. 52 k.p. Zdaniem Związku jest to propozycja niekorzystna dla spółdzielców i sprzeczna z ideą spółdzielczości, zgodnie z którą decyzje odnośnie stanu zatrudnienia oraz przyjęcia lub wykluczenia z grona członków podejmowane są kolektywnie przez uprawnione organy a nie jednoosobowo. Pozostawienie obowiązku zaangażowania materialnego członków w działanie spółdzielni oraz pokrywanie strat spółdzielni przy dopuszczeniu jednoosobowego podejmowania decyzji przez pracodawcę odnośnie wypowiedzenia stosunku pracy, mogłoby prowadzić do szeregu nadużyć.

Jednocześnie pragniemy przypomnieć, iż prawo spółdzielcze umożliwia w spółdzielniach pracy, o ile przewiduje to statut spółdzielni, uzależnienie przyjęcia na członka spółdzielni od odbycia okresu kandydackiego. Długość trwania okresu reguluje statut spółdzielni. Do kandydatów na członków spółdzielni stosuje się przepisy Kodeksu pracy dotyczące osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony. Więc w świetle obecnie obowiązujących przepisów możliwe jest zatrudnianie przez spółdzielnię pracowników na czas określony.

Z powyższych powodów Prezydium KK NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje zaproponowane zmiany i proponuje skreślenie pkt. 2.

Jednocześnie pragniemy zauważyć, iż dodanie § 1a do art. 201 prawa spółdzielczego i pozostawienie § 2 w niezmienionym brzmieniu będzie miało taki skutek, iż § 2 nie będzie miał zastosowania do § 1, czyli do spółdzielców zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą, umowy zlecenia lub umowy o dzieło, gdyż nie będzie się odpowiednio stosowało przepisów art. 182 § 1, 2 i 4, (obowiązek pozostawania w stosunku pracy), art. 183 (składniki i ochrona wynagrodzenia) oraz art. 186 § 1 (wygaśnięcie umowy). Tę propozycję Związek również opiniuje negatywnie, gdyż znosi ona ochronę członków spółdzielni zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą, umowy zlecenia lub umowy o dzieło.

Art. 3 projektu zmieniający ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U z 2007 r., Nr 70, poz. 473 z późn. zm.)

Pozytywnie należy ocenić zmianę art. 17 ust. 3 ustawy poprzez wprowadzenie możliwości żądania przez pracownika zbadania jego stanu trzeźwości również przez powołane do ochrony porządku, np. policję. Badania trzeźwości tzw. wewnątrzzakładowe bardzo często okazywały się formą szykany wobec pracowników i przeprowadzane były przez osoby nie zawsze odpowiednio do tego przygotowane.

Art. 4 projektu dotyczący zmian w ustawie o narodowym zasobie archiwalnym (Dz.U. z 2006 r., Nr 97, poz. 673 z późn. zm.)

W art. 4 projektu uchyla się w całości art. 51d ustawy o narodowym zasobie archiwalnym, który reguluje zasady wykonywania tejże działalności z punktu widzenia archiwizacji i udostępniania akt. W konsekwencji znika obowiązek zapewnienia odpowiedniego zaplecza organizacyjno-technicznego, co negatywnie wpłynie na przechowywanie danych.

W przypadku obowiązku długotrwałego okresu przechowywania akt (50 lat) zapewnienie odpowiedniego zaplecza organizacyjno-technicznego jest warunkiem niezbędnym, gdyż akta przechowywane w nieodpowiednich warunkach ulegną zniszczeniu, a tym samym osoby, których dotyczą, mogą zostać pozbawione możliwości udowodnienia swoich praw. Brak jest także uzasadnienia dla likwidacji obowiązku posiadania regulaminu udostępniania akt ze względu na potrzebę zapewnienia jasno określonych zasad dostępności. Wątpliwości budzi również wykreślenie Art. 51d pkt. 2, który brzmi: „W skład zarządu przedsiębiorcy nie mogą wchodzić osoby, które były karane za przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów lub mienia.”. Zapis ten powinien zostać w całości utrzymany, jako chroniący przed dostępem do akt osób, które mogą dopuścić się przekłamań i fałszerstw.

Art. 23 zmieniający ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz.U. Nr 88, poz. 553 z póź. zm.)

Nie wyrażamy zgody na proponowane obniżenie wymiarów kary pozbawienia wolności za takie przestępstwa jak złośliwe lub uporczywe naruszanie praw pracownika wynikające ze stosunku pracy lub ubezpieczenia społecznego - art. 218 § 1 k.k. oraz przestępstwa nierespektowania orzeczenia sądu lub komisji pojednawczej (zob. art. 242 i 244 k.p.) zobowiązującego do ponownego przyjęcia pracownika do pracy, co godzi zarówno w prawa pracownika, jak i w zasady porządku prawnego - art. 218 § 2 k.k. W przypadku pierwszego przestępstwa zagrożenie karne obniżono z dwóch lat do 1 roku kary pozbawienia wolności, w przypadku drugiego - z 1 roku do 6 miesięcy kary pozbawienia wolności. Taka regulacja stanowi wyraźny sygnał dla pracodawcy, że w ocenie ustawodawcy tego typu przestępstwa nie są kwalifikowane jako szczególnie niebezpieczne dla porządku prawnego i może być interpretowana przez pracodawców jako przyzwolenie na tego typu naruszenia.

Art. 28 projektu zmieniającego ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.)

W art. 28 projektu zmieniającym ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych proponuje się złagodzenie odpowiedzialności karnej za określone naruszenia jej przepisów, przede wszystkim przez wykreślenie kar w postaci ograniczenia i pozbawienia wolności. W art. 49 ust. 1, art. 50, art. 51 ust. 1 i 2, art. 52, art. 53, art. 54 tej ustawy ustawodawca pozostawia jedynie karę grzywny dookreślając jej wysokość, ponieważ wysokość grzywny nie była do tej pory sprecyzowana. W jednym przypadku (art. 49 ust. 2) ustawodawca ogranicza karę pozbawienia wolności z 3 lat do roku.

Prezydium KK NSZZ „Solidarność” nie wyraża zgody na proponowaną nowelizację.

Art. 32 projektu ustawy dotyczący zmian w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.)

Propozycje zawarte w art. 32 projektu mają na celu zmianę niektórych rozwiązań zawartych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

W projekcie proponuje się m.in.:

- 1) obniżenie wysokości dodatkowej opłaty, która może być wymierzona płatnikowi składek z tytułu nieopłacenia składek lub opłacenia ich w zaniżonej wysokości ze 100 % do 30 % kwoty nieopłaconych składek,
- 2) skrócenie okresu przedawnienia należności z tytułu składek oraz okresu po upływie którego nie można dochodzić od ZUS zwrotu nienależnie opłaconych składek z 10 do 5 lat,
- 3) wprowadzenie możliwości odroczenia terminu płatności oraz rozłożenia na raty należności z tytułu składek również w odniesieniu do składek finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek (np. pracowników),

- 4) przyznanie płatnikom składek (np. pracodawcom) prawa do wynagrodzenia z tytułu terminowego opłacania składek pobranych od ubezpieczonych finansowanego przez ubezpieczonych w wysokości 0,3 % kwoty pobranej składki,
- 5) wydłużenie okresu na zgłoszenie pracownika do ubezpieczenia, wyrejestrowanie z ubezpieczenia, przedstawienie imiennego raportu miesięcznego, zgłoszenie płatnika składek
- 6) skrócenie z 10 do 5 lat okresu przechowywania kopii deklaracji rozliczeniowych i imiennych raportów miesięcznych oraz dokumentów je korygujących.

Oceniając propozycje zawarte w art. 32 projektu ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorstw należy stwierdzić, że generalnie zmierzają one do ograniczenia rygorów związanych z nieterminowym i nieprawidłowym realizowaniem obowiązków z zakresu ubezpieczeń społecznych przez płatników składek. Są to propozycje szkodliwe z punktu widzenia systemu finansów publicznych, dlatego, że ich realizacja przyczyni się do pogorszenia ściągalności składek przez ZUS (która nota bene przedstawia się obecnie na zadowalającym poziomie), a w konsekwencji do pogłębienia dotychczasowego deficytu systemu ubezpieczeń społecznych, który i tak będzie musiał zostać pokryty ze środków budżetowych. Za kuriozalną należy uznać propozycję, aby to ubezpieczeni płacili płatnikowi składek wynagrodzenie za terminowe opłacanie składek. Propozycja ta budzi wątpliwości z punktu widzenia zgodności z zasadą ochrony własności wyrażoną w art. 21 ust. 1 Konstytucji RP, dlatego, że zakłada ona upoważnienie płatnika składek do przywłaszczenia sobie części wynagrodzenia za pracę będącego własnością ubezpieczonego, potrącaney wyłącznie w celu zaspokojenia składkowych należności publicznoprawnych.

Prezydium KK NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje zaproponowane zmiany.

Art. 45 projektu ustawy zmieniający ustawę z dnia 21 czerwca 2001r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r., Nr 31, poz. 266 z późn. zm.)

W art. 45 projektu zmieniającym ustawę z dnia 21 czerwca 2001r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego przedstawiono propozycje :

1. art. 8a ust. 2 - skrócenia okresu wypowiedzenia najemcy wysokości czynszu i innych opłat z 3 do 2 miesięcy, dopisano „zmiany opłat niezależnych do właściciela” – co do których nie będzie wymagane stosowanie okresu wypowiedzenia wprowadzenia podwyżek;
2. art. 8a ust. 4b - możliwość podwyższania przez właściciela czynszu, innych opłaty za używanie lokalu przy zwrocie kapitału w skali roku na poziomie nie wyższym niż:
 - a) 2 (było 1,5) % nakładów poniesionych przez właściciela na budowę albo zakup lokalu lub
 - b) 15 (było 10) % nakładów poniesionych przez właściciela na trwałe ulepszenie istniejącego lokalu zwiększające jego wartość użytkową aż do ich pełnego zwrotu;
3. art. 8a ust. 5 – skrócenie okresu z 2 do 1 miesiąca, w którym lokator może odmówić na piśmie przyjęcia podwyżki ze skutkiem rozwiązania stosunku prawnego, na podstawie którego lokator zajmuje lokal, z upływem okresu wypowiedzenia lub też wedle wyboru może zakwestionować podwyżkę, o której mowa w art. 8a ust. 4, wnosząc do sądu pozew o ustalenie, na podstawie przepisów art. 8 a ust. 4a-4e, że podwyżka jest niezasadna albo jest zasadna, lecz w innej wysokości. Ponadto, dotąd właściciel obarczony był obowiązkiem udowodnienia zasadności podwyżki, a proponuje się zawężenie tego do okoliczności z art. 8 a ust. 4b lit. a) i b);
4. uchylenie art. 9 ust. 1b z zakazem podwyższania czynszu albo innych opłat za używanie lokalu, z wyjątkiem opłat niezależnych od właściciela, częściej niż co 6 miesięcy;

5. art. 11 ust. 2 – umożliwienie właścicielowi rozwiązanie natychmiastowe stosunku najmu (obecnie nie później niż na miesiąc naprzód, na koniec miesiąca kalendarzowego, właściciel może wypowiedzieć ten stosunek prawny), jeżeli lokator:
 - a) pomimo pisemnego upomnienia, skierowanego 7 dni przed wypowiedzeniem, nadal używa lokalu w sposób sprzeczny z umową lub niezgodnie z jego przeznaczeniem lub zaniedbuje obowiązki dopuszczając do powstania szkód, lub niszczy urządzenia przeznaczone do wspólnego korzystania przez mieszkańców albo wykracza w sposób rażący (propozycja usunięcia lub uporczywy) przeciwko porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali, lub
 - b) jest w zwłoce z zapłatą czynszu lub innych opłat za używanie lokalu co najmniej za dwa (obecnie trzy) pełne okresy płatności pomimo uprzedzenia go na piśmie o zamiarze wypowiedzenia stosunku prawnego i wyznaczenia dodatkowego, 2 tygodniowego (jest miesięcznego) terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności, lub
 - c) używa lokalu, który wymaga opróżnienia w związku z koniecznością rozbioru lub remontu budynku, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 4;
6. art. 11 ust. 3 pkt 1) – aby właściciel lokalu mógł wypowiedzieć stosunek najmu z zachowaniem miesięcznego terminu wypowiedzenia (obecnie sześciomiesięczny termin) na koniec miesiąca kalendarzowego, z powodu nie zamieszkiwania najemcy przez okres dłuższy niż 12 miesięcy;
7. art. 11 ust. 4 – wprowadzenia zupełnie nowego zapisu, iż właściciel może wypowiedzieć stosunek najmu bez podania przyczyny wypowiedzenia z zachowaniem rocznego okresu wypowiedzenia;
8. uchylenie art. 11 ust. 5, 6 i 7, wedle których – „nie później niż na 3 lata naprzód, na koniec miesiąca kalendarzowego, właściciel może wypowiedzieć stosunek prawny lokatorowi, o ile zamierza zamieszkać w należącym do niego lokalu, a nie dostarcza mu lokalu zamiennego i lokatorowi nie przysługuje prawo do lokalu, o którym mowa w ust. 4. Jeżeli właściciel, który wypowiedział stosunek prawny na podstawie przepisu ust. 5, nie zamieszkał w swoim lokalu lub zaprzestał w nim zamieszkiwać przed upływem pół roku od ustania wypowiedzianego stosunku prawnego, lokator jest uprawniony, według swojego wyboru, bądź do powrotu do lokalu na dotychczasowych warunkach bądź do żądania od właściciela zapłaty różnicy w czynszu i w opłatach, które płaci obecnie, w stosunku do tych, które płacił w ramach wypowiedzianego stosunku prawnego za okres jednego roku. Koszty przeprowadzki lokatora do lokalu ponosi właściciel. Przepisy ust. 4-6 stosuje się, jeżeli w lokalu właściciela ma zamieszkać jego pełnoletni zstępny, wstępny lub osoba, wobec której właściciel ma obowiązek alimentacyjny. Wypowiedzenie stosunku prawnego, pod rygorem nieważności, powinno wskazywać osobę mającą zamieszkać w lokalu właściciela”;
9. art. 11 ust. 9 – przeniesienie obowiązku zapewnienia lokalu zamiennego z właściciela budynku na właściwą miejscowo gminę (kiedy budynek kwalifikuje się do remontu lub rozbioru)
10. uchylenie art. 32 - mówiącego o tym, że „w razie wypowiedzenia najmu, na podstawie art. 11 ust. 2 pkt 4, najemcy opłacającemu w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy czynsz regulowany, obowiązek zapewnienia temu najemcy lokalu zamiennego oraz pokrycia kosztów przeprowadzki spoczywa, do dnia 31 grudnia 2015 r., na właściwej gminie”.

Prezydium KK NSZZ „Solidarność” ocenia ww. zmiany negatywnie, z uwagi na znaczne osłabienie pozycji prawnej najemcy – lokatora.

Art. 60 projektu ustawy dotyczący ustawy o rencie socjalnej (Dz. U. 2003, Nr 135, poz. 1268 z późn. zm.)

Zaproponowane zmiany polegają na umożliwieniu dokonania wyboru co do sposobu powiadomienia organu wypłacającego rentę przez osobę pobierającą rentę socjalną, w przypadku osiągnięcia przez nią przychodu w kwocie powodującej zawieszenie prawa do tej renty. Proponuje się, aby osoba zobowiązana do powiadomienia, mogła tego dokonać w formie przedstawienia zaświadczeniu albo oświadczenia określającego kwotę przychodu. Zaproponowane rozwiązanie jest niezgodne z zapowiadanymi działaniami Rządu RP, których celem ma być zniesienie zasady zawieszania renty socjalnej w przypadku osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego. Przejaw takiej woli politycznej wyraził Rząd RP w projekcie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (druk Sejmowy nr 627) proponując uchylenie art. 10 ustawy o rencie socjalnej. Podobne przekonanie o konieczności takiej zmiany ustawy o rencie socjalnej prezentował Pełnomocnik Rządu do spraw Osób Niepełnosprawnych podczas spotkań z przedstawicielami Związku. Dlatego Prezydium KK NSZZ „Solidarność” zaproponowane zmiany w ustawie o rencie socjalnej uważa za niewystarczające i niezgodne z zapewnieniami Rządu i oczekiwaniami środowiska osób niepełnosprawnych.

Art. 65 projektu dotyczący zmian ustawy o rybołówstwie (Dz.U z 2004 r., Nr 62 poz. 574 z późn. zm.)

W art. 14 i 15 ustawy o rybołówstwie określone zostały przesłanki, przy spełnieniu których minister do spraw rybołówstwa może odmówić wydania licencji połowowej lub ją cofnąć. Wśród tych przesłanek jest również skazanie prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo popełnione przy użyciu statku rybackiego. Przepisy nie precyzują, wg jakich kryteriów będą podejmowane decyzje, czy takie przestępstwo uzasadnia o odmowę wydania lub cofnięcie licencji. Pełną dowolność w tym zakresie ma Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi odpowiedzialny za sprawy rybołówstwa.

W tej sytuacji słusznym jest pozostawienie sądom orzeczenie, czy za popełnione przestępstwo należy pozbawić prawa do wykonywania określonej działalności gospodarczej (w tym działalności połowowej), a nie ministrowi odpowiedzialnemu za sprawy rybołówstwa. Uważamy jednak, że ukarać pozbawieniem licencji można dopiero po uprawomocnieniu się wyroku sądowego.

Art. 71 projektu ustawy dotyczącej ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U z 2008 r., Nr 69, poz. 415 i Nr 70, poz. 416)

W art. 71 projektu ustawy dotyczącej ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zostały przedstawione rozwiązania ułatwiające zakładanie agencji zatrudnienia, które są dyskryminujące względem około 3,5 tys. już założonych i obecnie działających podmiotów, a ponadto utrudnią ochronę pracowników tymczasowych.

W związku z powyższym Prezydium Komisji Krajowej nie wyraża zgody:

1. na uchylenie art. 8 ust. 1 pkt 17 oraz zmianę art. 18 ustawy przewidujące likwidację certyfikatów dla agencji pracy tymczasowej, warunkujących i umożliwiających wykonywanie działalności gospodarczej. W bieżącym roku dokonano zmiany przepisów w zakresie ww. certyfikatów (zlikwidowano obowiązek uzyskania certyfikatu odrębnie dla każdej z form aktywizacji w ramach agencji), w konsekwencji pozostawiono jeden ogólny certyfikat. Konieczność zapewnienia podstawowych - minimalnych standardów usług świadczonych przez agencje pracy tymczasowej w pełni uzasadnia pozostawienie certyfikatu, tym bardziej, iż od ostatniej zmiany ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie zaistniały jakiegokolwiek nowe okoliczności usprawiedliwiające proponowaną (dalej idącą) zmianę.
2. na uchylenie art. 18k ustawy przewidujące zlikwidowanie opłaty ponoszonej przy wpisie do ewidencji działalności regulowanej (100 – 200 zł), jako że będzie ono stanowiło kolejne uszczuplenie wpływów publicznych. Wysokość opłaty w stosunku do charakteru planowanej działalności gospodarczej nie jest wygórowana.

3. na zmianę art. 19 pkt 1 ustawy przewidującą zezwolenie prowadzenia działalności agencjom pracy tymczasowej zadłużonym względem Funduszu Pracy oraz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.
4. na zmianę art. 19 pkt 2 ustawy przewidującą na zezwolenie prowadzenia działalności agencjom pracy tymczasowej ukaranym w trybie art. 121 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tj. za pobieranie niedozwolonych opłat od klientów, którym szukano zatrudnienia).
5. na zmianę art. 19f ustawy przewidującą zlikwidowanie sprawozdawczości w związku z prowadzeniem agencji pracy tymczasowej. Wyłączenie sprawozdawczości ograniczy przejrzystość kontroli w agencjach oraz naruszy postanowienia Konwencji MOP 181, w której wyraźnie wskazuje się na konieczność zapewnienia sprawozdawczości agencji, zgodnie z art. 11 Konwencji (w zakresie ochrony pracowników zatrudnionych) oraz 12 Konwencji (w zakresie obowiązków biur pośrednictwa pracy).

Nadto Prezydium KK NSZZ „Solidarność” uważa za niedopuszczalne pominięcie opinii Trójstronnej Komisji ds. Społeczno - Gospodarczych i Naczelnej Rady Zatrudnienia, w zakresie zmian dotyczących ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, jak również nieuwzględnienie przy projektowaniu zmian ww. ustaw art. 11 i 12 Konwencji MOP nr 181.

Art. 88 projektu ustawy dotyczący ustawy o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących cywilnym niewidomym ofiarom działań wojennych (Dz. U. z 2006 r., Nr 249, poz. 1824).

W projekcie proponuje się zastąpić obowiązek złożenia zaświadczenia o utracie przez wnioskodawcę wzroku z powodu urazu, wystawianego przez lekarza okulistę, obowiązkiem złożenia pisemnego oświadczenia. Jest to propozycja dość zaskakująca biorąc pod uwagę, iż dotyczy osób niewidomych. Zgodnie z Art. 80. Kodeksu cywilnego, „Jeżeli osoba nie mogąca czytać ma złożyć oświadczenie woli na piśmie, oświadczenie powinno być złożone w formie aktu notarialnego.” Innymi słowy, projektodawcy proponują zastąpić obowiązek złożenia zaświadczenia wydawanego przez lekarza okulistę obowiązkiem złożenia oświadczenia, które w przypadku osób niewidomych powinno być złożone w formie aktu notarialnego. Trudno takie posunięcie uznać za uzasadnione. W świetle argumentów przytoczonych w uzasadnieniu projektu, iż „potwierdzenie utraty wzroku znajdujemy w orzeczeniu o inwalidztwie, a na potwierdzenie okoliczności utraty wzroku wnioskodawca przedstawia dowody, w tym dokumentację medyczną” wydaje się, iż jedynym słusznym posunięciem jest uchylenie pkt. 2. w art. 2 ust. 4. Punkt 2 w obecnym i proponowanym brzmieniu nakłada obowiązek dostarczenia dokumentu, który nic nowego do sprawy nie wnosi.

Art. 92 dotyczący ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz.U. z 2009 r., Nr 1, poz. 7 i Nr 6, poz. 33).

Propozycje zmiany 1) przewiduje, iż do wniosku o ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego należy dołączyć zaświadczenie lub oświadczenie o dochodzie podlegającym opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Propozycja likwiduje obowiązek wydania zaświadczenia przez urząd skarbowy co w efekcie uniemożliwi wnioskodawcy chcącemu złożyć zaświadczenie, uzyskanie tego zaświadczenia z urzędu skarbowego. Należałoby utrzymać rozwiązanie, iż w przypadku gdy osoba wybierze złożenie zaświadczenia, owo zaświadczenie wydaje urząd skarbowy. Prezydium KK NSZZ „Solidarność” zwraca uwagę, że przypis 1) projektu zawiera wprowadzający w błąd katalog ustaw zmienianych projektowaną ustawą.

Decyzja Prezydium KK nr 8/10

ws. opinii o projekcie rozporządzenia RM zmieniającego rozporządzenie w sprawie realizacji programu wieloletniego „Pomoc Państwa w zakresie dożywiania”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 2009 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie realizacji programu wieloletniego „Pomoc Państwa w zakresie dożywiania”.

Decyzja Prezydium KK nr 9/10

ws. opinii o projekcie MPiPS Założeń do projektu ustawy zmieniającej ustawę o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” oceniając przedstawione przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej Założenia do projektu ustawy zmieniającej ustawę o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych stwierdza, że konieczność doprecyzowania istniejących w polskim porządku prawnym regulacji w zakresie transgranicznego sponsorowania instytucji pracowniczych programów emerytalnych wynika ze sformułowanych przez Komisję Wspólnot Europejskich zarzutów dotyczących niewłaściwego i niepełnego wdrożenia Dyrektywy 2003/41/WE.

Głównym celem założeń jest więc dostosowanie polskich norm do prawa europejskiego czyli konkretnie do Dyrektywy 2003/41/WE w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami. Dyrektywa ta ustanawia podstawowe zasady podejmowania i prowadzenia działalności prowadzonej przez instytucje pracowniczych programów emerytalnych w celu stworzenia rzeczywistego rynku wewnętrznego pracowniczych programów emerytalnych, bezpiecznego i zorganizowanego na skalę europejską oraz stworzenia tym instytucjom możliwości działania ponad granicami państw członkowskich. Zmiany te należy uznać za celowe i konieczne.

Należy równocześnie rozpocząć prace nad wprowadzeniem zachęt ekonomicznych dla pracowników i pracodawców w celu rozwoju pracowniczych programów emerytalnych. Jest to postulat partnerów społecznych zgłoszony w zespole problemowym ds. ubezpieczeń społecznych Trójstronnej Komisji ds. Społeczno – Gospodarczych.

Decyzja Prezydium KK nr 10/10

ws. opinii o projekcie Założeń do ustawy ustanawiającej koordynatora pomocy publicznej na ratowanie i restrukturyzację

Przedstawiony przez Ministra Skarbu Państwa projekt Założeń do ustawy ustanawiającej koordynatora pomocy publicznej na ratowanie i restrukturyzację nie pozwala na tym etapie na ocenę rozwiązania.

Prezydium KK domaga się przedstawienia przez Ministra Skarbu Państwa analizy, która zawierać będzie aktualne procedury oraz podstawy prawne udzielanej pomocy publicznej wraz z ich funkcjonalną oceną. Dotychczasowe doświadczenia z funkcjonowania Agencji Rozwoju Przemysłu rodzą wątpliwości, czy przejęcie przez ARP obowiązku prowadzenia działań związanych z przygotowaniem dokumentów notyfikacyjnych przedsiębiorstw wbrew intencjom autorów projektu nie wydłuży procesu uzyskania pomocy publicznej.

Decyzja Prezydium KK nr 11/10

ws. zakupu biletów sieciowych na PKP

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia Stefana Kubowicza Skarbnika KK do zakupu biletów sieciowych imiennych i bezimiennych na przejazdy kolejowe.

Decyzja Prezydium KK nr 12/10

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 13/10

ws. wykreślenia MKK Jarocińskich Fabryk Mebli S.A. z rejestru MKK

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, działając na mocy uchwały KK nr 29/04 skreśliła z rejestru Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną NSZZ „Solidarność” Jarocińskich Fabryk Mebli S.A. Zarejestrowaną pod nr 3 w Krajowym Rejestrze MKK, w związku z upadłością Jarocińskich Fabryk Mebli S.A.

POSIEDZENIE Z DN. 26 STYCZNIA 2010

Decyzja Prezydium KK nr 14 /10

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MS w sprawie rozliczania rocznego i miesięcznego wypłaconych kwot emerytur i rent inwalidzkich oraz sposobu ich zmniejszania

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie rozliczania rocznego i miesięcznego wypłaconych kwot emerytur i rent inwalidzkich oraz sposobu ich zmniejszania.

Decyzja Prezydium KK nr 15/10

ws. pomocy dla ofiar trzęsienia ziemi na Haiti

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanawia przeznaczyć kwotę w wysokości 5 000 (pięć tysięcy) Euro na pomoc dla ofiar trzęsienia ziemi na Haiti.

Kwota ta zostanie przekazana na konto Międzynarodowej Konfederacji Związków Zawodowych, która organizuje zbiórkę pieniędzy na ten cel.

Decyzja Prezydium KK nr 16/10

ws. upoważnienia do podpisania umowy z firmą EKOINBUD Sp. z o.o.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia:

1. Macieja Jankowskiego – Z-cę Przewodniczącego KK
2. Stefana Kubowicza – Skarbnika KK

do podpisania umowy z firmą EKOINBUD Sp. z o.o. na remont Sali BHP – etap IV.

Decyzja Prezydium KK nr 17/10

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 18/10

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 19/10

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na wykorzystanie w okresie od 1 lutego do 31 sierpnia 2010 r. nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” oraz logo obchodów XXX rocznicy powstania NSZZ „Solidarność” Europejskiemu Centrum Solidarności podczas konferencji, widowisk, warsztatów, filmów i wydawnictw związanych ze zbliżającą się XXX rocznicą powstania NSZZ „Solidarność”.

Decyzja Prezydium KK nr 20/10

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” Międzywydziałowemu Kołu Krótkofalowców z Politechniki Gdańskiej w wydawnictwach prasowych związanych z krótkofalarstwem oraz na karcie QSL w celu uświetnienia obchodów rocznicowych powstania NSZZ „Solidarność”.

Decyzja Prezydium KK nr 21/10

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” na podręcznej skrzyneczce bohatera w filmie „Zimowy ojciec” w reżyserii J. Schmida.

Decyzja Prezydium KK nr 22/10

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” Poczcie Polskiej S.A. w zapisie „30. rocznica powstania NSZZ „Solidarność” kolejnej emisji znaczka pocztowego.

Decyzja Prezydium KK nr 23/10

ws. rejestracji MKK PKP Energetyka S.A. w Warszawie

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie uchwały KK nr 29/04, rejestruje Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną NSZZ „Solidarność” PKP Energetyka S.A. w Warszawie.

MKK jest zarejestrowana w Krajowym Rejestrze MKK pod nr „81”.

Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ

POSIEDZENIE Z DN.11-12 STYCZNIA 2010

Apel KK nr 1/10

ws. akcji „Dumni z naszych sztandarów”

Z okazji 30-tej rocznicy NSZZ „Solidarność” Komisja Krajowa postanawia przeprowadzić akcję „Dumni z naszych sztandarów”, która ma na celu zebranie i upowszechnienie wiedzy o związkowych sztandarach na każdym szczeblu, historię ich powstania, symbolikę i najważniejsze dotychczasowe fakty.

KK zwraca się do wszystkich struktur o przekazanie informacji na ten temat w wersji elektronicznej do Biura Informacji KK wg załączonego schematu.

Załącznik:

W ramach Akcji „Dumni z naszych sztandarów” KK zwraca się do wszystkich struktur Związku o przekazanie do końca stycznia informacji na temat sztandarów organizacyjnych, w tym:

1. 2 zdjęcia (rewers i awers)
2. 2 zdjęcia pocztu ze sztandarem podczas ważnych uroczystości
3. Krótki opis (ok. pół strony maszynopisu) historii sztandaru – kiedy powstał, fundatorzy, akt poświęcenia, najważniejsze wydarzenia w jego historii (np. co się z nim działo w stanie wojennym etc.).
4. Krótki opis (do pół strony) – symboliki sztandaru wraz ze sposobem wykonania.
5. Inne

UCHWAŁA KK nr 1/10

ws. powołania organizatora XXIV Krajowego Zjazdu Delegatów z okazji XXX rocznicy NSZZ „Solidarność”

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” postanawia powierzyć Prezydium KK organizację uroczystego XXIV Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ, zwołanego uchwałą KK 22/09 na

30 sierpnia 2010 r., a na organizatora Zjazdu powołuje Jerzego Langerę – Zastępcę Przewodniczącego KK.

UCHWAŁA KK nr 2/10

ws. terminu, miejsca i organizatora XXV KZD

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” postanawia, że zwyczajna sesja sprawozdawczo – wyborcza XXV Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” odbędzie się w terminie od 21 do 23 października 2010 r. we Wrocławiu i powołuje na jej organizatora Jarosława Krauze.

Komisja Krajowa zobowiązuje Prezydium KK do zawarcia umowy określającej warunki organizacji zjazdu i przeznaczą na ten cel kwotę do 630 000 (sześćset trzydzieści tysięcy) zł.

UCHWAŁA KK nr 3/10

ws. wyborów delegatów na KZD na kadencję 2010 – 2014

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” postanawia, że:

1. Podstawą do ustalenia liczby delegatów na Krajowy Zjazd Delegatów przypadającej danemu regionowi w kadencji 2010 – 2014 będzie liczba (średnia arytmetyczna) członków Związku w regionie wyliczona na podstawie liczb członków Związku w latach 2006, 2007, 2008 i 2009 podanych przez zarząd regionu zgodnie z postanowieniami uchwały KK nr 10/2000.
2. Weryfikacja deklarowanej liczby członków Związku w regionie, o której mowa w pkt. 1 odbędzie się zgodnie z postanowieniami uchwały nr 6 XIX KZD.
3. Jeden mandat delegata na Krajowy Zjazd Delegatów kadencji 2010 – 2014 przypada na każde pełne 2.100 członków Związku w regionie. Do tak wyliczonej liczby delegatów przypadających poszczególnym regionom nie wlicza się mandatów delegatów na KZD przypadających przewodniczącym zarządów regionów, rad krajowych sekretariatów branżowych i Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów.
4. Walne zebrania delegatów regionu muszą przy dokonywaniu wyboru delegatów na Krajowy Zjazd Delegatów określić kolejność miejsc mandatowych tak, by można było – w razie potrzeby – zweryfikować według wymienionych wyżej kryteriów liczbę delegatów przypadającą regionowi.
5. Wszelkie zobowiązania składkowe wobec Komisji Krajowej i Krajowego Funduszu Strajkowego za lata 2006 – 2009 muszą być wpłacone najpóźniej do 15 marca 2010. Po upływie tego terminu zostaną obliczone – w sposób określony w uchwale nr 6 XIX KZD – kwoty stanowiące podstawę do weryfikacji liczby delegatów na KZD przypadającej poszczególnym regionom.
6. Tracą moc uchwały KK nr: 5/06 oraz 26/06.
7. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UCHWAŁA KK nr 4/10

ws. zmiany uchwały KK nr 17/06 dotyczącej tworzenia i funkcjonowania struktur problemowych Związku

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wprowadza poniższe zmiany w uchwale KK nr 17/06.

1. W § 3 dodaje się nowy ust. 3 o następującym brzmieniu:
„3. Władza wykonawcza podstawowej jednostki organizacyjnej ma obowiązek poinformowania władzę wykonawczą struktury problemowej o ustaniu członkostwa członka Związku będącego jednocześnie członkiem danej struktury problemowej.”
2. W § 5 dodaje się nowy ust. 3 o następującym brzmieniu:
„3. W wyborach na kadencję 2010 – 2014 należy przyjmować rzeczywistą, zweryfikowaną przez władzę wykonawczą podstawowej jednostki organizacyjnej Związku liczbę członków, uprawnionych do przystąpienia do danej struktury problemowej”.
3. Dodaje się na końcu nowy § 6 o następującym brzmieniu:
„1. Warunkiem członkostwa w strukturze problemowej jest złożenie przez członka Związku akcesu, zgodnie z postanowieniami § 3.
2. Członkowie Związku będący już członkami struktury problemowej, którzy dotychczas nie złożyli do niej akcesu, o którym mowa w § 3, winny to uczynić najpóźniej do końca 2012 r.
3. Akces, o którym mowa w ust.1, złożony przez członka Związku zachowuje ważność do momentu jego wycofania lub utraty członkostwa w strukturze problemowej z innego powodu. Ponowne przystąpienie do struktury problemowej wymaga ponownego złożenia akcesu, o którym mowa w ust. 1.
4. Od dnia 1 stycznia 2013 r. liczbę członków danej struktury problemowej stanowić będzie liczba członków Związku, których akcesy znajdują się w dokumentacji danej struktury problemowej.”

UCHWAŁA KK nr 5/10

ws. wniosku o powołanie przedstawiciela NSZZ „Solidarność” do Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, działając zgodnie z art. 9 ust. 4 pkt 2 oraz art. 33 ust. 1 ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego z dnia 6 lipca 2001 r. oraz uchwałą nr 7 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 15 lipca 2002 r. występuje z wnioskiem do Prezesa Rady Ministrów o powołanie do Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych Macieja Jankowskiego – Zastępcę Przewodniczącego KK, członka Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

UCHWAŁA KK nr 6/10

ws. akcji „Zorganizowani mają lepiej”

W roku obchodów 30. rocznicy zorganizowania się pracowników w Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”, – zgodnie z Uchwałą przyjętą podczas XXIII KZD –

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” postanawia kontynuować w 2010 roku akcję „Zorganizowani mają lepiej” wg załączonego harmonogramu.

Dzisiaj, tak samo jak przed trzydziestu laty, pracownikom potrzebny jest Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”, potrzebna jest solidarność w dążeniu do zachowania godności pracy, każdego pracownika, jego bezpieczeństwa, poprawy warunków pracy i godziwego wynagrodzenia.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” zwraca się do wszystkich jednostek organizacyjnych Związku o uwzględnienie w swoich planach na bieżący rok zaproponowanych działań i aktywną ich realizację.

Załącznik do uchwały KK nr 6/10 „Zorganizowani mają lepiej” propozycja na 2010 r.

Styczeń – Grudzień

W Tygodniku Solidarność publikacja wywiadów z pracownikami członkami „S” pt. „Zorganizowani mają lepiej” (dlaczego jestem w związku zawodowym, dlaczego warto być członkiem związku, itd.).

Marzec

W marcu ogłoszenie akcji, konferencja prasowa Przewodniczącego KK.

Prezentacja spotu w mediach.

Jak działają związki zawodowe w innych krajach i jak to się przekłada na sytuację gospodarczą, pracowniczą i zadowolenia obywateli – informacja do mediów.

W zakładach gdzie jest organizacja NSZZ „Solidarność” każdy członek władz organizacji zakładowej będzie aktywny w pozyskiwaniu członków.

Kwiecień – Czerwiec (2010)

1 Maja - Happening – „Skąpiec roku”, przyznanie tytułu dla najbardziej skąpego pracodawcy.

Działania w zakładach, w których nie ma organizacji związkowej; każdy region dokonuje wyboru takiego zakładu pracy i przekazuje do KK informacje o działaniach (od 10 maja do końca czerwca). W końcu czerwca rejestracja organizacji zakładowej (oddziałowej) i ogłoszenie tej informacji w mediach.

Rozpoczęcie „Dni z Solidarnością”; koncertów w trakcie których przeprowadzana będzie akcja „Zorganizowani mają lepiej”.

Prezentacja spotu w wybranych mediach.

Lipiec – Sierpień - Październik – Listopad (2010)

1. Internet – akcja zatytułowana „Bądź aktywny” – lista rzeczy, które można zrobić, jeśli chce się być aktywnym na rzecz poprawy warunków pracy.
2. Konferencja „Zorganizowani mają lepiej” . Młodzi członkowie związku opowiadają o tym że warto się zorganizować na swoich przykładach.
3. Akcje w regionach – Zorganizowani mają lepiej (przygotowanie materiałów informacyjnych i reklamowych) (akcja między innymi skoordynowana z koncertami „Dni z Solidarnością”).
4. Prezentacja spotu „Zorganizowani mają lepiej”.

2010 – ROKIEM NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

UCHWAŁA NR 13 XXIII KZD

ws. roku Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego

NSZZ „Solidarność” niezależnie od roli i funkcji, które z konieczności historycznej musiał w różnych okresach wypełniać, był i jest niezależnym samorządnym związkiem zawodowym. Pragnąc to podkreślić i przypomnieć, w związku ze zbliżającą się 30-tą rocznicą podpisania porozumień sierpniowych, Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” w Białymstoku postanawia ustanowić rok 2010 Rokiem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „SOLIDARNOŚĆ”.

Jak wielokrotnie podkreślał Ojciec Św. Jan Paweł II NSZZ „Solidarność” jest ciągle ogromnie potrzebna Polsce i pracownikom: „Trzeba więc czynić wszystko, aby w naszym kraju przywrócić pracy ludzkiej jej właściwą rolę, jaką winna ona spełniać w demokratycznym społeczeństwie”.

KALENDARIUM UROCZYSTOŚCI I IMPREZ ROCZNICOWYCH

- 10 - 11 kwietnia - Pielgrzymka do Watykanu w 5. rocznicę śmierci Jana Pawła II
- 21 - 24 kwietnia - Festiwal Godność i Praca w Gdańsku (Pomorski Instytut Demokratyczny)
- 24 - 25 kwietnia - Pielgrzymka do Lichenia (ZR Konińskiego)
- 1 maja - Pielgrzymka do św. Józefa Robotnika w Kaliszu (ZR Wielkopolska Południowa)
- 30 czerwca - 4 lipca - Wyścig kolarski „SOLIDARNOŚCI I OLIMPIJCZYKÓW” (ZR Ziemia Łódzka)
- 17 lipca - Rocznicą "Lubelskiego Lipca" (ZR Środkowo-Wschodni)
- 6 - 14 sierpnia - XX Międzynarodowy Festiwal Brydża Sportowego w Słupsku
- 15 sierpnia - Maraton Solidarności GDYNIA - GDAŃSK
- 30 sierpnia - Rocznicą podpisania Porozumień Szczecińskich (ZR Pomorza Zachodniego)
- 30 sierpnia - Uroczysty XXIV Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ "Solidarność" (Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność")
- 29 - 31 sierpnia - Międzynarodowa Konferencja EZZA „DIALOG SPOŁECZNY W EUROPIE”
- 31 sierpnia - Msza św. na placu "Solidarności" w Gdańsku ((Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność")
- 3 września - Rocznicą podpisania Porozumień Jastrzębskich (ZR Śląsko-Dąbrowski)
- 18 - 19 września - Pielgrzymka Ludzi Pracy na Jasną Górę (Komisja Krajowa NSZZ "S" i ZR Częstochowa)
- wrzesień - IV Konkurs Skoków Narciarskich o puchar "S" (ZR Małopolska)
- 16 - 17 grudnia - 40. rocznicą Grudnia'70 (Gdańsk, Gdynia, Szczecin)

DUMNI Z NASZYCH SZTANDARÓW

Apel Komisji Krajowej w spr. akcji „Dumni z naszych sztandarów”

Z okazji 30-tej rocznicy NSZZ „Solidarność” KK postanawia przeprowadzić akcję „**Dumni z naszych sztandarów**”, która ma na celu zebranie i upowszechnienie wiedzy o związkowych sztandarach na każdym szczeblu, historię ich powstania, symbolikę i najważniejsze dotychczasowe fakty.

Komisja Krajowa zwraca się do wszystkich struktur o przekazanie informacji na ten temat w wersji elektronicznej do Biura Informacji KK wg załączonego schematu.

Prosimy przysyłać następujące informacje:

1. 2 zdjęcia (rewers i awers)
2. 2 zdj. pocztu ze sztandarem podczas ważnych uroczystości
3. Krótki opis (ok.pół strony maszynopisu) historii sztandaru – kiedy powstał, fundatorzy, akt poświęcenia, najważniejsze wydarzenia w jego historii (np. co się z nim działo w stanie wojennym etc.).
4. Krótki opis (do pół strony) – symboliki sztandaru wraz ze sposobem wykonania.
5. Inne

DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ

WSKAŹNIK GUS

Wskaźniki cen towarów i usług konsumpcyjnych

Wyszczególnienie	XII 2009		I-XII 2009
	XII 2008 = 100	XI 2009 = 100	I-XII 2008 = 100
O G Ó Ł E M	103,5	100,0	103,5
Żywność, napoje bezalkoholowe i alkoholowe oraz wyroby tytoniowe	104,3	100,4	105,1
Żywność i napoje bezalkoholowe	103,4	100,5	104,1
Napoje alkoholowe i wyroby tytoniowe	108,0	100,0	109,4
Odzież i obuwie	93,9	99,4	92,6
Mieszkanie	104,9	100,1	107,2
Użytkowanie mieszkania i nośniki energii	105,7	100,1	108,5
w tym nośniki energii	105,8	100,1	110,4

Wyposażenie mieszkania i prowadzenie gospodarstwa domowego	102,1	100,1	102,0
Zdrowie	103,2	100,2	103,2
Transport	107,2	99,6	97,6
w tym paliwa do prywatnych środków transportu	112,3	98,5	93,1
Łączność	98,4	99,0	99,6
Rekreacja i kultura .	101,2	98,7	102,1
Edukacja	102,8	100,0	103,5
Restauracje i hotele	104,1	100,1	105,1
Inne towary i usługi	103,4	100,2	102,6

Budownictwo mieszkaniowe^{a)} w okresie I-XII 2009 r.

Formy budownictwa	2009				
	XII			I-XII	
	Liczba mieszkań	XII 2008=100	XI 2009 = 100	liczba mieszkań	I -XII 2008= 100
Mieszkania oddane do użytkownika					
Ogółem	16762	56,1	113,3	160079	96,9
Spółdzielcze	664	73,5	82,8	7373	85,3
Indywidualne	8701	49,4	128,0	72211	86,6
Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem	6337	60,3	103,1	72353	108,5
Pozostałe ^{b)}	1060	124,9	101,4	8142	125,2
Mieszkania, których budowę rozpoczęto					
Ogółem	8390	121,9	81,6	142901	81,8
Spółdzielcze	268	211,0	116,0	4196	73,6
Indywidualne	3409	97,0	68,5	89783	93,2
Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem	4309	145,7	90,6	44323	66,1

Pozostałe ^{b)}	404	144,8	128,7	4599	81,8
Mieszkania, na realizację których wydano pozwolenia					
Ogółem	14606	94,2	126,4	178801	77,7
Spółdzielcze	183	61,8	265,2	3715	68,0
Indywidualne	7916	96,7	117,4	102947	90,9
Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem	5525	87,2	129,3	63411	62,7
Pozostałe ^{b)}	982	144,2	206,7	8728	84,6

a) zakładowe, komunalne, społeczne czynszowe.

Przeciętne zatrudnienie i wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw¹ w grudniu 2009 r.

Wyszczególnienie	XII 2009			I–XII 2009
	w liczbach bezwzględnych	XI 2009 = 100	XII 2008 = 100	I–XII 2008 = 100
Sektor przedsiębiorstw				
Zatrudnienie w tys.	5254,9	99,8	98,2	98,8
Przeciętne wynagrodzenie ogółem (brutto) w zł	3652,40	107,3	106,5	104,4
w tym bez wypłat z zysku	3648,60	107,2	106,5	104,4

Źródło: GUS

DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM

KOMITET MONITORUJĄCY NARODOWY PLAN ROZWOJU/PWW 2004 – 2006

Komitet Monitorujący NPR/PWW 2004 – 2006 odbył XV posiedzenie w dniu 7 grudnia 2009r. pod przewodnictwem H. Jahns podsekretarza stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego.

Zasadniczym tematem była informacja o realizacji NPR i zamykaniu pomocy z UE za ten okres. Można uznać, że realizacja NPR zakończyła się sukcesem w zakresie absorpcji środków za okres od 2004 do 2006 – 106%. Był to okres trudny dla Polski (brak uregulowań prawnych, krótki okres obowiązywania NPR, za dużo priorytetów i celów bardziej związanych z ofertami i środkami z UE niż programami narodowymi).

W każdym razie zapisane cele NPR zostały osiągnięte, niektóre przekroczono (nie osiągnięto założonego w NPR wskaźnika w zakresie badań i rozwoju w odniesieniu do PKB na mieszkańca).

Do Polski trafiło 8,14 mld euro tj. 95% dotacji unijnych. Ostateczny termin kwalifikowalności wydatków w ramach Funduszu Spójności 2004 – 2006 przypadnie na 31 grudnia 2010 roku.

W toku krótkiej debaty zwróciłem uwagę, że w sprawozdaniu z realizacji NPR na lata 2004 – 2006 zabrakło informacji na temat tego, w ramach jakich programów realizowane były działania zmierzające do aktywizacji osób znajdujących się w trudnej sytuacji na rynku pracy, tj. osób długotrwale bezrobotnych, 50+, osób samotnie wychowujących dzieci i bilansu osobowego tych działań.

Sprawozdanie nie zawiera też informacji o tym, czy w wyniku realizacji i zamykania NPR zmniejszyły się różnice pomiędzy województwami w zakresie poprawy warunków życia mieszkańców oraz standardów zatrudnienia.

Wiceminister przyjęła też uwagi do zrealizowania, tak w poprawkach do sprawozdania jak i w tematach badań ex post całego NPR 2004 – 2006.

Na koniec IV kwartału 2010r. ma być opublikowanych 14 raportów w zakresie m. in. oceny kryzysu, wpływu na politykę makro, spójności, konkurencyjności przedsiębiorstw, poziomu i jakości zatrudnienia, podniesienia jakości zasobów ludzkich, rozwoju Polski Wschodniej Obszarów Wiejskich i największych miast polskich jako biegunów rozwoju.

Już dziś można napisać, że wg modeli ekonomicznych wpływ NPR m.in. na poziom PKB wyniósł 2-4% (średniemiejsięcznie 0,4 – 0,6%).

Raporty bardziej precyzyjnie określą ten wpływ.

Mam nadzieję, że w perspektywie 2007 – 2013 przedmiotem szczególnej uwagi staną się zarówno programy jak i wskaźniki zatrudnienia, które mogą znacząco wpłynąć na rozwój regionalny, szczególnie podczas obecnego kryzysu.

- *Warszawa, dnia 7 grudnia 2009r. - Jacek Smagowicz*

KOMITET KOORDYNACYJNY NARODOWYCH STRATEGICZNYCH RAM ODNIESIENIA 2007 – 2013

Komitet Koordynacyjny NSRO 2007 – 2013 odbył szóste posiedzenie w dniu 7 grudnia 2009r. z udziałem ministrów Elżbiety Bieńkowskiej, Hanny Jahns oraz przedstawicieli Komisji Europejskiej.

Minister Elżbieta Bieńkowska zwróciła uwagę na fakt, że interwencja w ramach NSRO w roku 2008 zapewniła dodatkowy poziom wzrostu PKB i stabilizację na rynku pracy (wg mnie zdanie nieuprawnione z braku odpowiednich badań).

Wartość wydatków kwalifikowanych to 16,9 mld zł (100,9% cel na 2009). Wartość wydatków kwalifikowanych na 2010r. to 29 mld zł na 21 programów operacyjnych NSRO.

Przedstawiciel Komisji Europejskiej P. Ambland zwrócił uwagę na widoczne problemy w sektorach: energetycznym, kolejowym i badań.

Według informacji MRR od początku uruchomienia programów NSRO załawniono 94,6 tys. wniosków na kwotę 220,2 mld zł. Zatwierdzono do realizacji 39,2 tys wniosków na kwotę 103,5 mld zł. Podpisano 23 338 umów o wartości 99,2 mld (dofinansowanie UE wynosi 63,1 mld zł tj. 22,6% dotacji na lata 2007-2013).

Według Dyrektora Marka Kalupy projekty objęte umowami przewidują utworzenie 6 tys. nowych miejsc pracy.

W toku debaty zwróciłem uwagę na trudności w realizacji w niektórych regionalnych programów operacyjnych, brak informacji w zakresie rzeczywistego wpływu poszczególnych strategii rozwoju na realizację Krajowego programu Reform i Strategii Lizbońskiej, szczególnie w zakresie rozwoju sektora stoczniowego.

Bardzo dużo emocji wzbudziło u samorządowców przyjęcie (uzgodnionej przez Konwent Marszałków !!!) metodologii podziału krajowej rezerwy wykonania w kwocie 1.331.304,099 euro. Polska jest

jednym z dwóch krajów, które utworzyły rezerwy w okresie 2007 – 2013 na realizację Strategii Lizbońskiej, wspomaganie rozwoju gospodarki oraz przyspieszenie wdrażania programów operacyjnych. W rezultacie głosowania metodologii przyjęto (28 głosami, przy 1 sprzeciwie i 9 wstrzymujących się) podzielenie rezerwy na programy regionalne 38,5%, programy krajowe 39% i PO KL 22,5%, przy zagwarantowaniu, że zakładany poziom wydatków na realizację Strategii Lizbońskiej nie może być na poziomie niższym niż 63,9%.

W ramach regionalnych programów operacyjnych konkurencja o środki z rezerwy odbywa się pomiędzy programami, a w ramach krajowych programów operacyjnych pomiędzy priorytetami.

Członkom KK NSRO przekazano informację o finalizacji prac rządu RP w zakresie Pierwszego Raportu Strategicznego 2009 NSRO, który zostanie przekazany Komisji Europejskiej do 31 grudnia 2009r. Raport ma opisać:

- sytuację społeczno-gospodarczą z trendami,
- osiągnięcia i perspektywy rozwoju,
- problemy i bieżące efekty implementacji polityk spójności,
- postępy i wyzwania w implementacji strategii i priorytetów,
- przykłady dobrych polityk.

Mam nadzieję, że będzie to dobre narzędzie monitoringu dla każdego obywatela Polski, pod warunkiem, że dane drugiego raportu będą zrecenzowane przez partnerów społecznych w Trójstronnej Komisji ds. Społeczno Gospodarczych, czy w samym KK NSRO, przed przyjęciem go przez Rząd.

Z innych nowości ukaże się informacja o zmianie w ramach jednej procedury nowelizacyjnej zmian programów operacyjnych tak technicznych, jak i weryfikacji

wskaźników, wniosków z rekomendacji, jak i negocjacji.

Projekt zmian całościowych będzie przedstawiony KK NSRO w połowie 2010r.

Rok 2010 to końcowy rok dla kwalifikowalności wydatków współfinansowanych z Funduszu Spójności, to rok, w którym po raz pierwszy w perspektywie 2007 – 2013 działać zacznie rozdział N + 3, to rok, w którym przygotowuje się ostateczną

linię podziału Krajowej Rezerwy Wykonania, a także zmiany związane z ustawą o finansach publicznych.

Po długich „cierpieniach” przyjęto ostatecznie uchwałę w sprawie powołania grupy roboczej ds. energetyki, w której skład wchodzi przedstawiciel Sekretariatu Górnictwa i Energetyki NSZZ Solidarność.

- *Jacek Smagowicz-
Warszawa, dnia 2 grudnia 2009r.*

CZY SOLIDARNOŚĆ MOŻE POMÓC W WALCE Z HANDLEM LUDŹMI?

21 stycznia 2010r. odbyło się posiedzenie zorganizowane przez OSCE/ODiMR oraz zespół ds. zwalczania i zapobiegania handlowi ludźmi przy MSWiA.

Na to spotkanie, poświęcone pomocy cudzoziemcom z Uzbekistanu i Tadżykistanu zatrudnionym przez polską firmę (przez nią oszukanych a nawet pobitych – sprawa jest w sądzie).

Zaproszono też związki zawodowe. NSZZ Solidarność była reprezentowana przez niżej podpisanego oraz członka Zarządu Regionu Mazowsze Grzegorza Iwanickiego.

Debata potwierdziła stan bezprawia wobec cudzoziemców na polskim rynku pracy, stan bezprawia przed którym, przez wiele lat ostrzegała Komisja Krajowa NSZZ Solidarność (patrz Stanowisko KK Nr 9/07 z 20.06.2007).

Bezradni przedstawiciele instytucji państwowych (PP, prokuratura, Straż Graniczna, PiP) i NGOS zadali pytanie, czy związki zawodowe mogą pomóc w kwestiach imigracji i integracji? Zostałem zmuszony potwierdzić stan dokonywanego przez część pracodawców bezprawia wobec pracowników w Polsce (wszystkich pracowników, a nie tylko imigrantów). Świadczą o tym raporty PiP oraz raporty rządowe, jak również akcje podejmowane przez NSZZ Solidarność w obronie miejsc pracy oraz dyskryminowanych i mobbingowanych pracowni-

ków. Świadczą o tym stanowiska przedstawicieli „Solidarności” na forach trójstronnych i podczas opiniowania (epizodycznych niestety) rozporządzeń w sprawie warunków zatrudniania imigrantów (wg Związku) takich samych jak dla pracowników Polaków.

Nie możemy się doczekać (od lat) na implementację stosownych dyrektyw unijnych chroniących imigrantów (poza ratyfikacją Konwencji MOP nr 181) ani na strategię państwa w sprawie emigracji, imigracji i integracji.

Dziwię się że PiP nie może doczekać się wsparcia ze strony rządowej i sejmu w celu wzmocnienia funkcji kontrolnej (prewencyjnej) w tym zakresie!

Kończąc poprosiłem zebranych, aby przyczyniali się do:

1. przestrzegania prawa pracy i szacunku dla wszystkich zatrudnionych pracowników,
2. upublicznienia strategii państwa w sprawie migracji, emigracji i integracji,
3. wzmocnienia statusu Państwowej Inspekcji Pracy,
4. lepszego monitorowania wszelkich zjawisk na rynku pracy,
5. zaprzestania kampanii antyzwiązkowej.

Przepraszając pobitych obywateli ze Wschodu zwróciłem uwagę, aby ich

inni pobratymcy zapisywali się do związku zawodowego w konkretnych zakładach pracy i właściwych miejscowo zarządach regionów.

To są warunki minimalne a także przydatne tak obywatelowi świata, jak i

państwu polskiemu, a niezbędne do objęcia ochroną związkową imigrantów – członków Związku.

- *Jacek Smagowicz*
Warszawa, dnia 21 stycznia 2010r.

GRUPA ROBOCZA DS. POLITYKI REGIONALNEJ KK NSRO

Z udziałem minister rozwoju regionalnego Pani Elżbiety Bieńkowskiej oraz Pana J. Sebesty marszałka województwa opolskiego 20 stycznia 2010r. odbyło się inauguracyjne posiedzenie grupy roboczej ds. polityki regionalnej Komitetu Koordynacyjnego NSRO 2007-2013.

Grupa przyjęła regulamin prac oraz informację o stanie realizacji NSRO za rok 2009 w ujęciu regionalnym (informację tę należy szybko pogłębić o stan realizacji przez regionalne programy operacyjne Strategii Lizbońskiej i Odnowionej Agendy Społecznej, w zakresie wzrostu zatrudnienia i pozyskiwania nowych kwalifikacji zawodowych).

Grupa uzyskała też informację o wynikach konsultacji Krajowej Strategii Rozwoju Regionalnego na lata 2010 – 2020. Na wniosek NSZZ Solidarność zwe-

ryfikowany projekt Krajowej Strategii Rozwoju Regionalnego ma zostać przedłożony m. in. TKSG w ramach nowej polityki rozwoju, tym rozwoju przestrzennego zagospodarowania kraju jak i nowej polityki regionalnej państwa z korektą Planu Stabilności i Rozwoju (antykryzysowego).

Do nowej polityki rozwoju i nowej polityki rozwoju regionalnego powrócę po lekturze polskich oraz europejskich dokumentów mając nadzieję na wzmożoną uwagę wszystkich ekspertów związkowych, bo idą głębokie zmiany w kierunku decentralizacji zarządzania gospodarką jak i kwestiami społecznymi, które grożą w przypadku wielu obszarów, branż i grup społecznych marginalizacją, wbrew projektom rozwoju.

- *Jacek Smagowicz*
Warszawa, dnia 20 stycznia 2010r.

NACZELNA RADA ZATRUDNIENIA

Naczelna Rada Zatrudnienia odbyła kolejne posiedzenie w dniu 28 stycznia 2010 roku z udziałem Wiceminister Pracy Czesławy Ostrowskiej i przedstawicielkami Ministerstwa Rozwoju Regionalnego.

Na wniosek NSZZ „Solidarność” zdjęto z obrad projekt ustawy o promocji zatrudnienia (z uwagi na złamanie trybu opiniowania). W imieniu NSZZ Solidarność zapytałem również, dlaczego nie przedłożono NRZ do opiniowania projektu ustawy o ograniczeniu barier administracyjnych, w zakresie dotyczącym ustawy o promocji zatrudnienia (dotyczącym zatrudnienia pracowników tymczasowych).

Zasadniczym tematem obrad miał być Raport Ministra Gospodarki (jako od-

powiadającego za realizację Strategii Lizbońskiej) z wdrażania Krajowego Programu Reform na lata 2008 – 2011. W toku debaty stwierdziłem, że jest to dokument pijarowy nie mający nic wspólnego ze sprawozdaniem z działań. Tzn. Raport nie udowadnia, że prawo pracy jest lepsze, że poprawiło się przestrzeganie prawa pracy, że wzrosło zatrudnienie osób 45+ i 50+. Dokument nie pokazuje jak daleko nam do społecznej gospodarki rynkowej, czy do gospodarki opartej na wiedzy.

Kwit nie odpowiada na pytania, za ile lat będziemy mieli strategię państwa w zakresie migracji, ani jak poprawił się standard usług administracji, w tym urzędów pracy. Druk nr 2428 nie informuje, ile w wyniku działań KPR powstało żłobków,

przedszkoli, stypendiów, jakie są efekty wprowadzenia dodatków antykryzysowych takich jak dodatek mobilnościowy, motywacyjny, pomostowy; ile więcej przybyło kredytów technologicznych. W wyniku tych pytań przedstawicielka Ministerstwa Rozwoju Regionalnego zgodziła się, że jest to dokument pijarowy na szczyt UE!!! (to my nie jesteśmy w Europie? oszukiwać UE?!!!).

Do planu prac NRZ pozwoliłem sobie przedłożyć omówienie:

1. Przegląd celów, priorytetów i działań zalecanych przez Komunikaty Komisji WE realizacji Strategii Lizbońskiej i Odnowionej Agendy Społecznej w zakresie wzrostu zatrudnienia.
2. Strategia państwa w sprawie migracji, emigracji i integracji.
3. Poziom ochrony pracy w Polsce.
4. Działanie państwa zmierzającego do pełnego, produktywnego zatrudnienia oraz rozwoju zasobów ludzkich.

W zakresie punktu ostatniego tj. działania państwa zmierzające do pełnego i produktywnego zatrudnienia oraz rozwoju zasobów ludzkich przedłożyłem skrowidz tematów (załącznik).

Na pytanie o pracę dla stoczniovców z Gdyni lub zasiłek dla nich jako bezrobotnych, a także o prąd dla tysięcy go-

spodarstw na pograniczu śląsko-małopolskim (z przykrością i wstydem za rząd polski) usłyszałem ple, ple, że będą programy specjalne, że będzie poszerzona strefa ekonomiczna, że tak naprawdę jest to problem władz wojewódzkich.

Na koniec trochę statystyki z polskiego rynku pracy. Na dzień 31.12.2009r. zarejestrowano 1.715,9 tys. bezrobotnych (bezrobocie wzrosło we wszystkich województwach). Stopa bezrobocia liczyła 11,9%.

Wzrosły liczby osób:

- bezrobotnych długotrwale 774,5 tys. (40,9%)
- bezrobotnych młodych 425,9 tys. (22,5%)
- bezrobotnych 50+ 391,7 tys. (20,7%)
- bezrobotnych bez kwalifikacji 515,5 tys. (27,2%)
- bezrobotnych bez prawa do zasiłku 1.512,7 tys. (79,9%)
- spadek ofert pracy do 902,9 tys. (z 1.142,8 tys. sprzed roku).

Do tych danych pasuje kolor czerwony a nie zielony.

- *Jacek Smagowicz*
Warszawa, dnia 28 stycznia 2010r.

Załącznik

Skorowidz wybranych tematów w zakresie działań państwa zmierzających do pełnego i produktywnego zatrudnienia oraz rozwoju zasobów ludzkich

Polityka

- 1.1 Nie konkurencyjność a spójność społeczna nie egoizmy ludzkie, rodzinne, partyjne, kliki a wychowanie do życia zgodnie z zasadą służby państwu, solidarności i dialogu.
- 1.2 Społeczna odpowiedzialność biznesu. Fair play pracodawców względem prawa pracy, pracowników i związków zawodowych.
- 1.3 Wspólnie - idea dobrej płacy za dobrą pracę.

1.4 Wspólnie – zwalczanie szarej strefy, nielegalnego zatrudnienia i wyzysku ludzi pracy.

1.5 Baza pracodawców recydywistów względem pracowników.

1.6 Zakaz wszelkiej dyskryminacji ze względu na wiek.

Polska krajem praworządnym.

2. Makro.

2.1 Roboty publiczne (rządowe – dla młodych).

2.2 Programy specjalne (dla młodych).

- 2.3 Indywidualne plany działania (oblig).
- 2.4 Rok szkolenia trudnych klientów.
- 2.5 Monitoring środków i ich efektywności względem grup ryzyka.
- 2.6 Budowa żłobków, przedszkoli, świetlic, boisk wielofunkcyjnych.
- 2.7 Objęcie ubezpieczeniem zdrowotnym i emerytalnym matek w rodzinach wielodzietnych
- 2.8 Objęcie ochroną w pracy i zabezpieczeniu społecznym imigrantów i pracowników tymczasowych (m.in. przez kodeks pracy oraz obowiązkowe ubezpieczenie od ryzyka bezrobocia).
- 2.9 We wszystkich planach działań, projektach i umowach (tam gdzie jest to realne) stosować mierniki zatrudnienia (europejskie wytyczne przewidują 6 miesięcy juniorzy, 12 miesięcy seniorzy).
- 3.1 z moczenie narodowego przemysłu obronnego, polityki morskiej (odbudowa stoczni), budownictwa, rolnictwa, gospodarki wiejskiej, przetwórstwa, infrastruktury (zdrowie, edukacja, sport).

3. Mikro.

- 3.1 wykorzystywanie stanowisk pracy (zmianowość, dzielenie się pracą).
- 3.2 Praktyki zawodowe, staże, stypendia (szkolenia dualne).
- 3.3 Pogłębienie ulg dla pracodawców zatrudniających i szkolących oraz instytucji szkoleniowych (zwiększenie środków).

3.4 Tani kredyt (gwarantowany przez państwo) dla przedsiębiorców, studentów i młodzieży pracującej oraz rodzin wielodzietnych.

3.5 Stuprocentowe opłacanie edukacji zawodowej.

Statystyka – monitoring

- 1. baza ofert pracy dostępna dla każdego,
- 2. baza zawodów deficytowych i nadwyżkowych,
- 3. baza szkół, które nie produkują bezrobotnych,
- 4. baza pracowniczych kwalifikacji 45+, 50+,
- 5. baza dobrych przykładów spółdzielni socjalnych,
- 6. baza o nowych źródłach wzrostu,
- 7. baza pracowników cudzoziemców,
- 8. baza pracowników tymczasowych,
- 9. baza efektywności środków FP i FGŚP względem grup ryzyka,
- 10. prognozowanie i przewidywanie potrzeb w zakresie umiejętności.

Uwaga

Należy dokonać przeglądu celów, priorytetów wszystkich komunikatów Komisji Europejskiej, w zakresie realizacji Strategii Lizbońskiej i Odnowionej agendy społecznej.

- *Jacek Smagowicz*
Warszawa, dnia 28 stycznia 2010 r.

WIADOMOŚCI SZKOLENIOWE

WIZERUNEK

W „Dalu” dla Mazowsza

Od 15 do 17 grudnia 2009 r., w Centrum Szkoleniowym „Dal” na Gdańskim Przymorzu, działacze Regionu Mazowsze uczestniczyli w szkoleniu pt. „Świadome kształtowanie wizerunku działacza związkowego”. Udział w nim wzięło 19 regionalnych działaczy.

Tematyka obejmowała zagadnienia dotyczące komunikacji interpersonalnej, porozumiewania się na różnych poziomach i w różnych stylach komunikacyjnych. Omówiono także zasady aktywnego słu-

chania i emisji głosu. Każdy z uczestników szkolenia brał udział w ćwiczeniach z wykorzystaniem kamery; ćwiczenia te miały na celu przygotowanie się do wystąpień publicznych. Na zakończenie szkolenia rozmawiano nt. walki z treścią i stresem.

Szkolenie prowadziły Maria Kościńska i Agnieszka Kuraś-Steczyńska, trenerki z Działu Szkoleń Komisji Krajowej.

- MK

W podkaliskim Gołuchowie

Od 13 do 15 stycznia 2010 r. Region Wielkopolska Południowa zorganizował w Gołuchowie szkolenie nt. „Świadomego kształtowania wizerunku działacza związkowego”. Udział w nim wzięło 17 działaczy regionalnych.

W dużej mierze dyskusje i ćwiczenia poświęcone były komunikacji interpersonalnej oraz wykorzystania jej w codziennej działalności związkowej. Jeden z modułów poświęcony był aktywnemu słuchaniu i emisji głosu. Każdy z uczestników szkole-

nia wziął udział w nagraniu pod hasłem „Moja działalność związkowa w mijającej kadencji”. Rozmawiano także nt. walki z treścią i stresem oraz wizerunku Związku. Kolejną część szkolenia wizerunkowego zaplanowano na marzec 2010 r.

Szkolenie prowadziła Maria Kościńska, trener Działu Szkoleń Komisji Krajowej.

- MK

INFORMACJE RÓŻNE

DLA KOGO TA USTAWA?

Sztandarowy projekt rządu PO dotyczący ograniczania barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców, może ucieszy tych drugich. Niestety pracownicy na niektórych propozycjach mogą stracić.

Ustawa o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców to zbiór przepisów zmieniających prawie 100 ustaw, np. ustawę o systemie ubezpieczeń społecznych, kodeks karny czy prawo spółdzielcze. Większość przepi-

sów dotyczy ograniczenia zbędnych formalności dla przedsiębiorców. W przypadku obywateli, pomysłodawcy przygotowali kilka przykrych niespodzianek.

Do niekorzystnych zmian NSZZ „Solidarność” zalicza m.in.:

- ograniczenie m.in. restrykcji za niewywiązywanie się z obowiązku opłacania składek za pracowników;

- premiowanie pracodawców opłacających terminowo składki, kosztem pracowników;
- obniżenie kar dla pracodawców dopuszczających się przestępstw wobec pracowników;
- osłabienie pozycji lokatorów – najemców lokali i wzmocnienie pozycji właścicieli;
- ułatwienia w prowadzeniu agencji pracy tymczasowych;
- ograniczenie ochrony pracowników i członków spółdzielni;

Co się kryje w ustawie o ograniczeniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców?

1. Ubezpieczenia społeczne w niebezpieczeństwie

Ubezpieczenia społeczne to m.in. przyszłe emerytury. To ile składek wpływa do ZUS jest bardzo ważne, szczególnie dla pracowników. Ustawa zdecydowanie łagodzi restrykcje za niewywiązywanie się z obowiązku opłacania składek za pracowników kosztem pracowników i funduszu ubezpieczeń społecznych. Pomysłodawcy ustawy chcą nawet premiować rzetelnych pracodawców za terminowe płacenie składek, ale z kieszeni pracowników!

Niekorzystne dla pracowników:

- przyznanie pracodawcom prawa do premii za terminowe opłacanie składek za pracownika. Pracodawca będzie mógł pobrać premię (0,3 proc. składek opłacanych przez pracownika) z części wynagrodzenia pracownika przeznaczonego na opłacenie składek.
- zmniejszenie dodatkowej opłaty za nieopłacenie składek lub opłacenie ich w zaniżonej wysokości ze 100 do 30 proc. kwoty nieopłaconych składek;
- ograniczenie do 5 lat możliwości domagania się zwrotu nieopłaconych składek;
- wydłużenie okresu na zgłoszenie pracownika od ubezpieczenia;
- skrócenie do 5 lat okresu przechowywania deklaracji rozliczeniowych;

2. Łagodniejsze kary za łamanie prawa pracy

Chociaż przestrzeganie prawa pracy wciąż pozostawia w Polsce wiele do życzenia, prawa pracowników uznano za poważną barierę w wprowadzaniu działalności gospodarczej. Dlatego ustawa obniża kary dla pracodawców dopuszczających się przestępstw wobec pracowników.

3. Ograniczenie praw lokatorów

Ustawa zdecydowanie wzmacnia pozycję właścicieli lokali kosztem lokatorów poprzez m.in.:

- skrócenie okresu wypowiedzenia lokatorowi wysokości czynszu i innych opłat z 3 do 2 miesięcy;
- skrócenie do 1 miesiąca okresu, w którym lokator może odmówić przyjęcia podwyżki i odwołać się do sądu o ustalenie zasadności podwyżki;
- umożliwienie właścicielom lokali podwyżek czynszu częściej niż co 6 miesięcy;
- umożliwienie właścicielom lokali natychmiastowe wypowiedzenie najmu w przypadku zalegania z opłatą 2 (obecnie 3 miesiące);
- umożliwienie właścicielom wypowiedzenie najmu bez podania przyczyny z zachowaniem rocznego okresu wypowiedzenia;

4. Łatwiej agencjom pracy tymczasowej

Ustawa przede wszystkim ułatwia zakładanie i prowadzenie agencji pracy tymczasowej dzięki:

- likwidacji certyfikatów umożliwiających wykonywanie działalności gospodarczej;
- zezwolenie na prowadzenie działalności agencjom niewywiązującym się z obowiązku wpłacania składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych;
- zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej agencjom ukaranym za pobieranie niedozwolonych opłat od osób, dla których szukano zatrudnienia;
- niezgodnej z międzynarodowymi standardami pracy, likwidacji obowiązku sprawozdawczości;

5. Ograniczenie praw spółdzielców

Projektowana ustawa ułatwia przekształcanie spółdzielni w spółkę handlową ograniczając ochronę pracowników i członków spółdzielni. Ustawa daje również możliwości nadużyć przy przekształcaniu spółdzielni w spółkę handlową.

Niekorzystne dla spółdzielców i pracowników spółdzielni (np. inwalidów):

- możliwość zatrudniania w spółdzielni na podstawie umowy o pracę a nie spółdzielczej umowy o pracę;
- brak ochrony pracowników przez zwolnieniem po przekształceniu spółdzielni w spółkę handlową;
- nierówny udział spółdzielców, którzy nie przystąpią do spółki, w majątku spółdzielni;
- umożliwienie nie-członkom spółdzielni zostanie założycielem spółki z przekształconej spółdzielni;

PIELGRZYMKA DO WATYKANU

Przypominamy, że w tym roku NSZZ "Solidarność" organizuje Ogólnopolską Pielgrzymkę do Watykanu.

Organizowane przez NSZZ „Solidarność” pielgrzymki do Watykanu stały się już tradycją. Tym razem okazją do wspólnej modlitwy będzie nie tylko 30. rocznica NSZZ "Solidarność" ale także 5. rocznica śmierci Jana Pawła II. Msza Święta dla pielgrzymów z Polski, w intencji Ojca Świętego planowana jest w sobotę 10 kwietnia a spotkanie z Benedyktem XVI - 11 kwietnia.

"Zapraszamy do wspólnego pielgrzymowania wszystkich chętnych, członków i sympatyków Związku, a także pielgrzymów indywidualnych i grupy parafialne. Niech wspólnie przeżyte dni przypomną nam wielkie Narodowe Rekolekcje, którymi były wszystkie pielgrzymki Jana Pawła II do ojczyzostego Kraju i ostatnie godziny życia wielkiego Papieża-Polaka" - pisze w swoim zaproszeniu Janusz Śniadek, przewodniczący KK NSZZ "Solidarność".

ZAPROSZENIE

DRODZY CZŁONKOWIE i SYMPATYCY NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” !

Ogólnopolskie pielgrzymki organizowane przez NSZZ „Solidarność” do Watykanu stały się już naszą tradycją. Odwiedziliśmy ukochanego Jana Pawła II w Stolicy Apostolskiej za życia, odwiedzamy Największego z Polaków w miejscu spoczynku obok grobu Świętego Piotra.

Dzisiaj zwracam się do Was z wyjątkowo serdecznym zaproszeniem:

Niech zbliżająca się piąta rocznica śmierci Jana Pawła II – Ojca Solidarności będzie okazją do mobilizacji, aby naszą pamięć i miłość potwierdzić liczną obecnością przy Jego grobie.

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” w związku z przypadającym 30-leciem naszej Organizacji ogłosił rok 2010: „Rokiem NSZZ „Solidarność””. Program rocznicowych uroczystości pragniemy rozpocząć złożeniem hołdu Największemu

z Synów naszego Narodu, któremu „Solidarność” zawdzięcza swoje istnienie. Ponieważ 2 kwietnia przypada w Wielki Piątek, wszystkie uroczystości będą przełożone. Msza Święta dla pielgrzymów z Polski, w intencji Ojca Świętego Jana Pawła II, planowana jest w sobotę 10 kwietnia. Będziemy się modlić za Niego i do Niego, tak jak On mówił do nas i za nas na gdańskiej Zaspie w 1987 roku.

Pragniemy też spotkać się 11 kwietnia 2010 roku na modlitwie – w trakcie uroczystości Niedzieli Miłosierdzia Bożego i na Anioł Pański – z następcą Jana Pawła II Ojcem Świętym Benedyktem XVI.

Zapraszamy do wspólnego pielgrzymowania wszystkich chętnych, członków i sympatyków Związku, a także pielgrzymów indywidualnych i grupy parafialne. Niech wspólnie przeżyte dni przypomną nam wielkie Narodowe Rekolekcje, którymi były wszystkie pielgrzymki Jana Pawła II do ojczyznoego Kraju i ostatnie godziny życia wielkiego Papieża-Polaka.

- *Janusz Śniadek Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”*

Więcej informacji na www.solidarnosc.org.pl

ARTYKUŁ MIESIĄCA

ZWIĄZKI MUSZĄ STĘPIĆ DRAPIEŻNY PAZUR EKONOMII

Solidarność to żywi ludzie, którzy mają mówić w imieniu tych, którzy mówić nie mogą, mają krzyczeć w imieniu tych, którzy krzyczeć nie mogą, bo nie mają siły i nikt za nimi nie stoi.

Z Arcybiskupem Leszkiem Sławojem Głódziem, metropolitą gdańskim, rozmawia Barbara Madajczyk-Krasowska

– **W homiliach Ksiądz Arcybiskup podkreśla, że NSZZ Solidarność ma jeszcze wiele do powiedzenia i wiele do zrobienia.**

– Aczkolwiek nie mamy klasy robotniczej w takim klasycznym pojęciu, zmasowanych zakładów, jak Nowa Huta, Ursus, a nawet stocznie, które obumierają na naszych oczach, to jednak interes ludzi pracy musi być broniony przez związki zawodowe. One mają swoje miejsce i zadania w tej rzeczywistości na dziś i na jutro.

– **Czy to nie paradoks, że w wolnej Polsce pracownicy, którzy organizują się w związki, są represjonowani i zwalniani z pracy?**

– To jest bardzo bolesne. Istniejące związki zawodowe nie mogą do tego dopuścić. Solidarność i inne związki zawodowe są powołane do obrony godności człowieka

pracy i etosu pracy. Ci, którzy dyskryminują rodzące się intencje, naruszają te prawa i ktoś musi stanąć w ich obronie...

– **Solidarność broni praw pracowniczych, ale siła związków nie jest duża...**

– ...bo zniknęły zakłady, które były lokomotywą związków zawodowych. Ale świat pracy istnieje i istnieć będzie, i jego prawa nie powinny być naruszane. Związki zawodowe działają w zachodnich krajach o rozwiniętej demokracji i strukturach państwowych.

– **Czy jednak w naszym kraju, jak za czasów PRL, pracownik jest bardziej przedmiotem, a nie podmiotem pracy?**

– Człowiek zawsze musi być na pierwszym miejscu. Takie jest nauczanie Kościoła i takie jest przesłanie wszystkich encyklik społecznych: człowiek przed pracą, człowiek przed wyzyskiem. Najważniejszy jest człowiek i jego godność. To podkreślał papież Jan Paweł II na Pomorzu i w innych miejscach. W ekonomii liberalnej, obliczonej na zysk, ten drapieżny pazur będzie dominował i związki zawodowe są po to, żeby go stępić.

– **Sęk w tym, że związki zawodowe w Polsce są słabe, podobnie zresztą jak**

we wszystkich krajach postkomunistycznych.

– Byliśmy już świadkami, kiedy związki zawodowe, jeszcze u schyłku PRL, były słabe, potem były trochę mocniejsze, potem znowu słabsze. To trochę tak jak z przypiływem morza: raz jest on mocniejszy, raz słabszy. Zależy to od czasu, ludzi i zdarzeń. Czasy, które są przed nami, będą jeszcze obfitowały i w zdarzenia, i w konkretnych ludzi, którzy nadadzą ton.

– Póki co, w polskim społeczeństwie dominuje inercja i przekonanie, że nie warto angażować się w publiczną działalność.

– Brak jest uporządkowanych pojęć. Brakuje hierarchii i miesza się pojęcia odnoszące się do struktury państwa, demokracji, efektywności w życiu publicznym. Stąd mamy inercję objawiającą się w głosowaniach do samorządów, do parlamentu, w wyborach prezydenckich. Brakuje jeszcze pełnej dojrzałości. Ale to jest swoisty symptom wszystkich demoludów, które są jakby skażone tym totalitaryzmem. Muszą przyjść nowe pokolenia. By to się zmieniło...

– ...trzeba czekać jeszcze 20 lat?

– Licząc czas Mojżeszowego przejścia przez Morze Czerwone, to jesteśmy w połowie. Mam nadzieję, że to się spełni. Być może nastąpi zmierzch systemu partyjnego. Dzisiaj modelem na demokrację jest system partyjny, który wyłania rządy, władze, różne struktury państwa. Na Zachodzie obserwujemy już wpływ pewnych ruchów, stowarzyszeń, które nie mają, jak u nas, charakteru czystego partyjniactwa. I odnoszę wrażenie, że w tym kierunku idzie świat i w tym kierunku pójdzie też Polska, ale na to trzeba od 15 do 20 lat.

– Dlaczego siła solidarności, którą określił papież Jan Paweł II – a Ksiądz Arcybiskup przytoczył te słowa w jednej z homilii – jako walkę o człowieka, o jego prawdziwe prawa i prawdziwy postęp, o dojrzały kształt życia ludzkiego, w obecnych realiach osłabła?

– Rozmyła się oś, którą jest człowiek. Ten cel zginął z horyzontu polityków i mediów, ale także działaczy związkowych, bo związki za bardzo przytuliły się do poszczególnych partii, ponieważ szukają pa-

rasola ochronnego. Z tego powodu następuje utrata dynamizmu i potencjału, bo interes partii, mimo czasem jej szczytnych haseł, nie pokrywa się nigdy w pełni z interesem związkowym, z interesem ludzi pracy.

– Czy Ksiądz Arcybiskup ma na myśli także Solidarność?

– Bynajmniej Solidarność nie jest wolna od tendencji przytulenia się do partii.

– Jakiej?

– Nie będę wymieniał, wszyscy o tym wiedzą.

– Przewodniczący Janusz Śniadek podkreśla, że związek nie trzyma z żadną partią.

– Myślę, że tę świadomość ma także i pan przewodniczący. A jak było za AWS? I to pokutuje. Ze struktur solidarnościowych został wydrenowany potencjał personalny i dlatego nie zagoiły się jeszcze te rany. Trzeba zrobić rachunek sumienia. Zjazdy „krajówki”, wszelkiego rodzaju spotkania, zjazdy regionalne muszą się nad tym zastanowić. Nie do mnie należy dawanie recepty. Diagnoza jest jasna.

– Związek zawodowy nie powinien angażować się w działalność partii politycznych?

– Przed tym przestrzegał papież Jan Paweł II. Ale doświadczenie ostatnich lat pokazało, że tak się stało z Solidarnością. Przecież pan Krzaklewski był przewodniczącym związku i przewodniczącym klubu parlamentarnego, chciał być prezydentem. Ostatnio kandydował bezskutecznie do Parlamentu Europejskiego. Dlatego ta pokusa przytulania się do partii może się okazać zgubna.

– Ale związki mają dylemat, bo bez polityków nie można zrealizować postulatów ustawowych...

– To nie jest dylemat, to jest wygodnictwo. To jest sposób na przetrwanie.

– Jestem zaskoczona, ponieważ w homiliach Księdza Arcybiskupa roi się od pochwał obecnej Solidarności.

– Mówię otwartym tekstem, dlatego że dobrane życzę Solidarności, bo przed nią są

duże wyzwania i zadania. W homilii zawiera się przekaz prawdy Bożej opartej na Ewangelii, na nauczaniu Kościoła. Są pewne zasady ogólne, pryncypia. Nigdy żadnego imienia, nazwiska nie dotknąłem. Tym się różni ten wywiad, w którym pozwoliłem sobie dać konkretny przykład, posługując się poprzednikiem pana Śniadka. Ale sądzę, że przewodniczący Śniadek jest już na tyle doświadczony, że odczytał także te historyczne błędy i sam ich uniknie.

– On tak, ale niektórzy działacze marzą o powrocie do polityki.

– To zależy, jaka jest koncepcja polityki. Wszyscy ocieramy się o politykę. W systemie totalitarnym kółko różańcowe też było organizacją polityczną. Ale jesteśmy w roku 2009, w październiku 2010 będzie zjazd, nowe wybory. Przedtem, już w sierpniu, w trzydziestą rocznicę Solidarności, musi się ona zmierzyć z tymi wszystkimi koncepcjami. Także ze sztandarem – czy ma nośić wysoko, czy ma go zwijać. Uważam, że ma go wznieść wyżej i broń Boże nie zwijać!

– Czy Solidarność to była piękna idea dobra do obalenia systemu komunistycznego, ale nieprzydatna w demokracji?

– Niektórzy tak mówią. Nie będę cytował nazwisk. Solidarność to żywa rzeka, która zrasza tę zeschniętą, twardą ziemię i często niezyciową dla świata pracy. Solidarność to żywi ludzie, którzy mają mówić w imieniu tych, którzy mówić nie mogą, mają krzyczeć w imieniu tych, którzy krzyczeć nie mogą, bo nie mają siły i nikt za nimi nie stoi. Ludzie Solidarności są i mają być tymi, którzy dają nadzieję, poczucie bezpieczeństwa pracy, życia. W rodzinie, gdzie nie ma pracy, nie ma chleba, a tam gdzie nie ma chleba, nie ma radości. A gdzie nie ma radości, panuje depresja, zniechęcenie. W dużej mierze dotykamy dzisiaj tego problemu w różnych środowiskach zawodowych i pracowniczych. Ale te pióra są wyskubywane po części, dlatego tych problemów tak nie widać. Media nie zajmują się zwalnianiem działacza, który chciałby założyć związek zawodowy u zamożnego pracodawcy, nawet nie zajmują się tą grupą ludzi stojących przed zamkniętą bramą,

którzy jeszcze wczoraj pracowali, a dziś są już na bruku.

– O tak spektakularnych zwolnieniach informują.

– Nie generalizuję. Zdarza się, że dowiadujemy się o tym z mediów.

– Media głównie żywią się skandalami...

– ...i przenoszą wszystko na różne polityczne przymiarki. Kogo to interesuje?

– Chyba interesuje, bo ludzie to oglądają, o tym czytają....

– Bo żyjemy w dużej mierze w świecie fikcji. Pani, która pracowała w PGR upadłym kilkanaście lat temu, okłada się kolorowymi pismami. Jest bez pracy, ma troje, czworo dzieci, płaci za te piśmidła około 30 złotych miesięcznie. Czyta te bzdury i martwi się, że rozpada się małżeństwo króla Norwegii, a księciu Luksemburga też nie najlepiej idzie.

– Ksiądz Arcybiskup widział taki obrazek?

– Widziałem takie obrazki. Żyjemy więc w świecie fikcji dotyczącej ludzi i miejsc, bo przecież życie w czterdziestomilionowym kraju nie ogranicza się do półoramionowej Warszawy. Wyjedziemy do Radzimina, Pruszkowa i już ono jest inne. A w Białymstoku, Gdańsku jest jeszcze inaczej.

– Ksiądz Arcybiskup ma w swoim życiorysie „kryminalną” przeszłość, siedział w więzieniu, bo „zamachnął się” na władzę ludową.

– Siedziałem jako siedemnastolatek. Między siedemnastym a dwudziestym pierwszym rokiem życia więzień nazywał się „małolatem”. Przysługiwało mu 30 minut spaceru, większa porcja margaryny i chleba na śniadanie, a na święta jeszcze kompot. Przed maturą siedziałem pełne 3 miesiące: od 6 maja do 6 sierpnia. Matury nie zdałem, zostałem wyrzucony z dobrego liceum w Sokółce. Uczyli nas wybitni uniwersyteccy nauczyciele i wychowawcy, profesorowie z Uniwersytetu Stefana Bato-rego z Wilna.

– Jakie „przestępstwo” popełnił „małolat” Głódź?

– Utworzyliśmy młodzieżowe koło, organizację „Białe Orły”. Z okazji 1 maja namalowaliśmy na plakacie orła z sierpem pod szyją i z młotem na głowie oraz z napisem „Orle, tam twoja zguba”. Ale wisiał tylko jedną noc. Nad ranem został zdjęty. Trudno maluje się orła, szczególnie głowę. Ja zacząłem malować, a mój kolega dokończył.

– Czy ten incydent wpłynął na późniejsze wybory życiowe młodego Głódzia?

– Nie, już wcześniej postanowiłem, że zostanę kapłanem, dlatego, zresztą jako jedyny, wybrałem na maturę łacinę. Przed liceum chciałem złożyć papiery do Niepokalanowa, do małego seminarium, ale mój prefekt odradził mi, że za wcześnie. Matury nie mogłem zdać w Sokółce. Później robiłem ją korespondencyjnie w Białymstoku w III liceum i jednocześnie byłem w seminarium. W ciągu jednego roku zaliczyłem pierwszy rok seminarium i zdałem maturę. Tajnie, bo w szkole nikt nie wiedział, że jestem alumnem seminarium, to był 1963 rok. Na drugim roku dostałem powołanie do wojska. Rozpoczynając trzeci rok, już byłem w wojsku. W ciągu dwóch lat w wojsku zrobiłem rok seminarium. Po wyjściu z wojska w 1967 roku poszedłem na czwarty rok. Miałem takie szarpane studia, ale do kapłaństwa doszedłem w 1970 roku.

– Więzienie było szokiem?

– Większym dla rodziców. To dotknęło jeszcze moich trzech kolegów. Ja byłem zastępcą szefa tej organizacji. Dla mnie też był to szok, znalazłem się w nowej rzeczywistości, w starym carskim więzieniu. Jak głosi tradycja, car je wybudował w kształcie litery „T” dla córki Tatiany.

– Ta przeszłość spowodowała, że ksiądz Głódź został kapłanem Solidarności?

– Oczywiście, że odciska się pewna pieczęć. Ale nie bez znaczenia był ten duch. Wzrastałem w pewnym kręgu kulturowym, społecznym. Region Suchowoli to przecież mój dekanat, Korycin, 4 kilometry od mojej wsi, 7 kilometrów od Okopów księdza Popiełuszki. W tym czasie były liczne powołania, seminarium nasze nie miało pomieszczeń. Dlatego jedni poszli do Warszawy, a

drudzy do Białegostoku. I tylko przypadek zrzucił, że na przykład, ksiądz Popiełuszko poszedł z częścią do Warszawy, a część nas poszła do Białegostoku. Ale spotykaliśmy się w czasie wakacji.

– Ksiądz Arcybiskup rzeczywiście będzie namawiał księży, by z ambon wskazywali, na kogo głosować w wyborach samorządowych?

– To uproszczenie dziennikarskie. Ludziom trzeba tłumaczyć, że są wybory polityczne i samorządowe. Politycznymi są wybory prezydenta oraz do sejmiku i senatu. Natomiast samorządy są wielkim osiągnięciem nowej demokracji III RP, bo są wolne od partyjniactwa. To skutki wyborów samorządowych są polityczne. Wybory są na kandydata. Wójtowie, burmistrzowie bronią się przed kaptowaniem ich na siłę do poszczególnych partii. A partie jak zakony powstają i giną. Kto słyszał o Budowniczych Mostów, a był taki zakon, kto pamięta o KPN, Unii Wolności, Porozumieniu Centrum itd. To przecież partie z tego dwudziestolecia. Śladu po nich nie ma. Ludzie zostają. Głosowanie jest na kandydata i księdza powinni się włączyć...

– W jaki sposób, według jakich kryteriów?

– Kryteria są bardzo proste. Człowiek wierzący głosuje na tych, którzy zachowują 10 przykazań, są uczciwymi ludźmi, respektują życie od poczęcia do naturalnej śmierci, chronią małżeństwa, rodziny – a więc te wartości, które składają się na całość chrześcijańskiego życia.

– Katolik głosuje na katolika?

– Pani powtarza zwrot księdza arcybiskupa Michalika. Nie tylko katolik zachowuje 10 przykazań. A dlaczego nie głosować na przykład na dobrego protestanta? Pan Buzek przecież jest protestantem. On sam opowiadał mi, żartując, że jest najlepszym katolikiem wśród protestantów. Nie upraszczajmy. Przede wszystkim wierni muszą wiedzieć, o co chodzi.

– W kwietniu, w przyszłym roku miną dwa lata, jak Ksiądz Arcybiskup zasiada na fotelu Metropolity Gdańskiego...

– Pani używa terminu „zasiada”. To prawda. Normalny człowiek siada. O biskupie

mówią „zasiada”. Normalny człowiek je, a o biskupie mówią, że spożywa...

– **Ale Ksiądz Arcybiskup odbiega o tego rytuału, chodzi po kołędzie...**

– Chodzę i będę chodził. I przychodzę na zebrania dzielnicowe. Przeczytałem w jednej poczytnej gazecie, że jakim prawem brałem udział w takim spotkaniu. Zebranie odbywało się niemalże za ścianą. Jestem mieszkańcem dzielnicy Oliwa, tu jest rezydencja. Kto wiedziałby o tej dzielnicy, gdyby nie ten kompleks cysterski. Półtora miliona turystów rocznie tylko dlatego tu przybywa. Poszedłem na spotkanie, żeby włodarzom miasta uświadomić wagę tego miejsca. Niby wszyscy wiedzą, że mamy katedrę, organy i dziesięciohektarowy ogród.

– **Arcybiskup domaga się, żeby mu z tego oddać hektar.**

– Ja tylko wołam o swoje. To już 20 lat temu powinno być oddane, a jeżeli nie, to proszę dać inną działkę. Pani tak za nic oddałaby hektar? Chyba, że na ofiarę, na dobry cel. Jako mieszkaniec nie mam prawa uczestniczyć w zebraniach z władzami Gdańska? Też jestem zatroskany, żeby chodniki były proste, siatki niezardzewiałe, były przejazdy dla niepełnosprawnych. Miasto o to jako tako dba, ale może zadbać lepiej.

– **Ksiądz Arcybiskup uporał się z długami, które spowodowała afera związana ze „Stella Maris”?**

– Dżentelmeni nie mówią o pieniądzach.

– **Nadal są zarekwirowane nieruchomości Kurii?**

– Nie. Sytuacja jest wyzerowana.

– **Na giełdzie przyszłych prymasów pojawiło się nazwisko arcybiskupa Głódzia.**

– Niech pani mi nie poprawia albo nie psuje humoru. Jako biskup połowy już się dosyć napodróżowałem, robiąc rocznie około 150 tysięcy kilometrów, przez 14 lat. Na warszawskiej Pradze byłem prawie przez 4 lata, i w Gdańsku jestem prawie 2 lata, a powiedziałem, że przybyłem tu na 12 lat. Myślę już o takim kolumbarium biskupim, a więc kaplicy pośmiertnej i to dla wszystkich biskupów, również tych żyjących, i moich następców. Krypta biskupia w kaplicy opatów jest za mała i należy ją powiększyć. Mamy plany i zgodę konserwatora. Tam mam zarezerwowane miejsce.

– **W przyszłym roku będziemy świętować trzydziestą rocznicę narodzin Solidarności. Tymczasem prezydent Wałęsa z prezydentem Kaczyńskim spotkają się prędzej w sądzie niż na wspólnej uroczystości. Ostatnie, ostre wypowiedzi Wałęsy nie wskazują, by możliwe było pojednanie.**

– Sądzę, że się pojedną, bo są chrześcijanami. Mogę służyć za rozjemcę. Oni są praktykującymi chrześcijanami i wypowiadają: „i odpuść nam nasze winy”. Będę się modlił o ich pojednanie i o to, by były wysoko podniesione sztandary Solidarności.

WSZECHNICA SOLIDARNOŚCI

„Wszechnica Solidarności” została powołana w celu pokazania wszystkim zainteresowanym historią „Solidarności”, że jej idea jest aktualna do dziś. Przeszłość ma wskazywać drogę w przyszłość. Przesłanie „Solidarności” kończące XX wiek jest najlepszym drogowskazem dla przyszłych pokoleń.

Nie można dobrze znać idei ruchu bez znajomości źródłowych materiałów dokumentujących historię Związku oraz najważniejszych tekstów programowych i ideowych, które wpływały na bieżącą działalność. Dlatego pierwszym zadaniem „Wszechnicy” jest jak najpełniejsza dokumentacja elektroniczna wszystkich zachowanych dokumentów dotyczących działalności szeroko rozumianego ruchu „Solidarność”. Zgromadzona pod jednym adresem internetowym dokumentacja pozwala wszystkim zainteresowanym z całego świata zapoznać się z informacjami o wydarzeniach, ludziach, uchwałach i programie wprost ze źródeł, a nie czerpanie wiedzy z różnych wtórnych, często tendencyjnych, opracowań.

Pragniemy, aby „Wszechnica” odpowiadała na oczekiwania osób interesujących się historią, a z drugiej strony przynosiła odpowiedź na najważniejsze pytania z dziedziny wartości. Z tego powodu oprócz znanych już z innych portali internetowych zagadnień historycznych pragniemy przedstawiać zagadnienia związane z pojmowaniem przez „Solidarność” zasad równości, godnej pracy, solidarności, wolności, tolerancji, nie stosowania przemocy i in.

Nie ma historii bez przedstawienia idei. Historia nie jest jedynie grą sił i środków. Kształtują ją głównie idee, którymi kierują się ludzie. Jedną z nich była idea wypowiedziana przez Jana Pawła II, że „bez solidarności nie ma wolności”, co w warunkach obecnej gospodarki wolnorynkowej przekłada się na brak zrozumienia między pracodawcami a pracownikami, na to czy mają oni ze sobą jedynie walczyć, czy też szukać dróg porozumienia, po to, aby człowiek mógł czuć się wolny, a nie zniewolony przez mającego silniejszą pozycję materialną i decyzyjną.

Zwracanie uwagi na wartości moralne (jak np. walka o poszanowanie ludzkiej godności) nie pozwala traktować ruchu Solidarność jako obiektu nadającego się do muzeum. „Solidarność” ma i wciąż będzie miała ważne zadanie do spełnienia – bez względu na system polityczny i gospodarczy oraz rządzącą partię.

Układ witryny jest otwarty. Został pomyślany tak, aby można było w trakcie prac i później dobudowywać poszczególne segmenty i punkty oraz uzupełniać o nowe materiały dokumentalne (dokumenty, zdjęcia, nagrania filmowe i dźwiękowe, wspomnienia, relacje, różne opracowania i artykuły).

„Wszechnica” wciąż jest i ciągle będzie w trakcie budowy. Brak środków finansowych pozwolił na zatrudnienie przy jej merytorycznym opracowywaniu i informatycznym wykończeniu jedynie dwóch osób. Z tego powodu trudno jest konkurować z portalami mającymi kilkuset tysięcy, a nawet milionowe budżety. Będziemy się starali, aby w miarę pozyskiwania nowych środków finansowych, a także materiałów źródłowych, witrynę udoskonalać i wzbogacać, tak, aby w końcu spełniła oczekiwania wymagających odbiorców, jak i nasze założone, ambitne cele. Bardzo liczymy na współpracę i pomoc wszystkich Państwa, którzy chcieli zapoznać się z zawartością „Wszechnicy”. W przyszłości pragniemy uruchomić dział opinii i listów, zastanawiamy się jak uruchomić forum wymiany komentarzy, które nie służyłoby do gorszących wymian wyzwisk, lecz do rzeczowej dyskusji. Jednym z celów jest bowiem żywy kontakt z wszystkimi zainteresowanymi.

- Leszek Biernacki

Program

Uchwała programowa I Krajowego Zjazdu Delegatów Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”

Kim jesteśmy i dokąd zmierzamy

I. NSZZ „Solidarność” powstał z ruchu strajkowego 1980 roku – największego ruchu masowego w dziejach Polski. Ruch ten, zrodzony wśród robotników wielkich zakładów pracy w różnych regionach naszego kraju, znalazł swój historyczny punkt zwrotny w sierpniu 1980 roku na Wybrzeżu. Ogarnął on w ciągu roku wszystkie środowiska świata pracy: robotników i rolników, inteligencję i rzemieślników.

U początku naszego Związku były po prostu potrzeby zwykłych ludzi naszego kraju, ich cierpienia i zawody, nadzieje i tęsknoty. Związek nasz wyrósł z buntu społeczeństwa polskiego doświadczonego w ciągu przeszło trzech dziesięcioleci łamaniem praw ludzkich i obywatelskich; z buntu przeciwko dyskryminacji światopoglądowej i wyzyskowi ekonomicznemu. Był protestem przeciwko istniejącemu systemowi sprawowania władzy.

Chodziło nam wszystkim nie tylko o warunki bytowania, chociaż żyło się źle, pracowało się ciężko i jakże często bezowocnie. Historia nauczyła nas, że nie ma chleba bez wolności. Chodziło nam również o sprawiedliwość, o demokrację, o prawdę, o praworządność, o ludzką godność, o swobodę przekonań, o naprawę Rzeczypospolitej, nie zaś tylko o chleb, masło i kiełbasę. Wszystkie wartości elementarne nazbyt były sponiewierane, by można było uwierzyć, że bez ich odrodzenia cokolwiek zmieni się na lepsze. Protest ekonomiczny musiał być zarazem protestem moralnym.

Ten społeczny i moralny protest nie zrodził się z dnia na dzień. Jest w nim dziedzictwo krwi robotników poznańskich z 1956 roku i grudnia 1970 na Wybrzeżu, bunt studentów w 1968 roku, cierpienia Radomia i Ursusa w 1976 roku. Jest w nim dziedzictwo niezależnych działań robotników, inteligencji i młodzieży, wysiłków Kościoła o przechowanie wartości, dziedzictwo wszystkich walk o godność ludzką w naszym kraju. Związek nasz wyrósł z tych walk i pozostanie im wierny.

Stanowimy organizację, która łączy w sobie cechy związku zawodowego i wielkiego ruchu społecznego. Zespolenie tych cech stanowi o sile naszej organizacji i o naszej roli w życiu całego narodu. Dzięki powstaniu potężnej organizacji związkowej społeczeństwo polskie przestało być rozdrobnione, zdeorganizowane i zagubione: jednocząc się pod hasłem solidarności odzyskało siły i nadzieję. Powstały warunki dla rzeczywistego odrodzenia narodowego. Związek nasz – najszersza reprezentacja ludzi pracy w Polsce – chce być i będzie siłą sprawczą tego odrodzenia.

NSZZ „Solidarność” zespala w sobie wiele nurtów społecznych, łączy ludzi o różnych światopoglądach i różnych przekonaniach politycznych i religijnych, niezależnie od narodowości. Złączył nas protest przeciwko niesprawiedliwości, nadużyciom władzy i zmonopolizowaniu prawa do określenia i wyrażania dążeń całego narodu. Złączył nas protest przeciwko traktowaniu obywatela przez państwo jako swojej własności, przeciwko pozbawianiu ludzi pracy prawdziwej reprezentacji w konfliktach z państwem; przeciwko łaskawości rządzących, którzy lepiej wiedzą ile wolności przydzielić rządzącym, przeciwko nagradzaniu bezwzględnego posłuszeństwa politycznego zamiast inicjatywy i samodzielności działania. Złączyło nas odrzucenie kłamstwa w życiu publicznym, niezgoda na marnotrawienie rezultatów ciężkiej, cierplivej pracy narodu.

Jesteśmy jednak siłą zdolną nie tylko do protestu, lecz siłą, która odwołuje się do wspólnych wartości ludzkich.

U podstaw działania stać musi poszanowanie człowieka. Państwo ma służyć człowiekowi, a nie panować nad nim; organizacja państwowa ma służyć społeczeństwu i nie może

być utożsamiona z jedną partią polityczną. Państwo musi być rzeczywiście wspólnym dobrem całego narodu. Praca jest dla człowieka, o jej sensie stanowi zbliżenie jej do człowieka, do jego rzeczywistych potrzeb.

Podstawą naszego odrodzenia narodowego i społecznego musi być przywrócenie właściwej hierarchii tych celów. „Solidarność”, określając swe dążenia, czerpie z wartości etyki chrześcijańskiej, z naszej tradycji narodowej oraz z robotniczej i demokratycznej tradycji świata pracy. Nowym bodźcem do działania jest dla nas encyklika o pracy ludzkiej Jana Pawła II. „Solidarność” jako masowa organizacja ludzi pracy jest także ruchem moralnego odrodzenia narodu.

Uważamy ludowładztwo za zasadę, od której nie wolno odstępować. Ludowładztwo nie może być władzą stawiającą się ponad społeczeństwem grup, które przypisują sobie prawo orzekania o potrzebach oraz reprezentowania interesów społeczeństwa. Społeczeństwo musi mieć możliwość przemawiania pełnym głosem, wyrażania różnorodności poglądów społecznych i politycznych; musi mieć możliwość organizowania się w taki sposób, który zapewnia wszystkim sprawiedliwy udział w materialnych i duchowych dobrach narodu oraz wyzwolenie wszystkich jego możliwości i sił twórczych.

Chcemy rzeczywistego uspołecznienia systemu zarządzania i gospodarowania. Dlatego dążymy do Polski samorządowej.

Droga jest nam idea wolności i nieokrojonej niepodległości. Popierać będziemy wszystko, co umacnia suwerenność narodową i państwową, sprzyja swobodnemu rozwojowi kultury narodowej i przekazywaniu dziedzictwa historii. Uważamy, iż nasza tożsamość narodowa musi być w pełni respektowana.

Związek nasz, który powstał i działa w tak trudnych warunkach, idzie drogą przez nikogo nieprzetartą. Od początku przychodzili do niego i przychodzą wszyscy, którym leżą na sercu ważne polskie sprawy, które gdzie indziej nie znajdują rozumienia i oparcia. Nie ma bodaj dziedziny, w której by czegoś od naszego Związku nie oczekiwano, licząc na jego siłę i autorytet społeczny i moralny. Musimy równocześnie walczyć o istnienie naszego Związku, organizować się na wszystkich szczeblach i uczyć się – nierzadko na własnych błędach – właściwego postępowania i metod walki o nasze cele.

Program nasz jest programem walki o cele, które sobie postawiliśmy, programem, w którym znajdują odbicie pragnienia i dążenia naszego społeczeństwa, programem, który z tych dążeń wyrasta. Jest programem zmierzającym do celów długofalowych przez rozwiązywanie spraw bliższych. Jest to program naszej pracy, walki i służby.

Więcej na stronie www.wszechnica.solidarnosc.org.pl

Drodzy czytelnicy Biuletynu Informacyjnego Komisji Krajowej

Wraz z Serwisem Informacyjnym Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” rozsyłanym w styczniu 2010 przesłano następujące materiały i dokumenty:

SIS nr 1 (155) z 5 stycznia 2010

- 1) SIS tematyczny – Społecznie odpowiedzialni

SIS nr 2 (156) z 11 stycznia 2010

- 1) SIS tematyczny szkoleniowy
- 2) Badania CBOS, Opinie o sytuacji na rynku pracy i zagrożeniu bezrobociem ludzi młodych, grudzień 2009
- 3) Badania CBOS, Nastroje społeczne w grudniu 2009

SIS nr 3 (157) z 18 stycznia 2010

- 1) SIS tematyczny – o Pracy i Solidarności
- 2) Europejskie badania przedsiębiorstw – pierwsze wnioski, opracowanie Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy warunków życia i pracy

SIS nr 4 (158) z 25 stycznia 2010

- 1) SIS tematyczny – Społecznie odpowiedzialni
- 2) Materiały z konferencji „Pomoc społeczna wobec współczesnych wyzwań” – opracowanie Ewy Tomaszewskiej „Zwalczanie ubóstwa w dokumentach Parlamentu Europejskiego
- 3) Prezentacja dr Simona Chaplle z Wydziału Polityki Społecznej OECD nt. „Poprawa sytuacji dzieci”, styczeń 2010
- 4) Czas pracy w dokumentach Parlamentu Europejskiego – opracowanie Ewy Tomaszewskiej

Osoby zainteresowane otrzymaniem ww. materiałów i dokumentów mogą skontaktować się z Mariuszem Depką z Sekretariatu Prezydium tel. 058 30 84 312

Apel o pomoc dla Haiti

W obliczu niewyobrażalnej tragedii, jaka dotknęła mieszkańców Haiti, zwracam się do Was drogie Koleżanki i Koledzy z apelem o pomoc dla ofiar kataklizmu jaki zdarzył się na początku stycznia. Setki tysięcy, a nawet miliony ludzi straciło życie, straciło swoich bliskich, uległo kalectwu lub straciło dobytek całego swojego życia.

Trzęsienie ziemi dotknęło jeden z najbiedniejszych krajów na świecie, dlatego niezbędne jest każde, nawet najmniejsze wsparcie z naszej strony.

NSZZ „Solidarność” nie będzie uruchamiała osobnego konta, prosząc jednocześnie aby przekazywać wsparcie na konta Caritas Polska, które podajemy poniżej, lub za pośrednictwem innych organizacji humanitarnych.

- *Janusz Śniadek, przewodniczący KK NSZZ „Solidarność”*

Informacje o pomocy dla ofiar trzęsienia ziemi na Haiti można znaleźć na stronie www.caritas.pl

Wszyscy, którzy chcą pomóc mogą wysłać charytatywnego SMS o treści „Pomagam” pod nr 72 052 (koszt 2, 44 zł z VAT). Zebrane środki zostaną przeznaczone na pomoc ofiarom trzęsienia ziemi na Haiti.

Można również wpłacać dobrowolne ofiary na konto:

CARITAS POLSKA
ul. Skwer Kard. Wyszyńskiego 9, 01-015 Warszawa
Bank PKO BP S.A. 70 1020 1013 0000 0102 0002 6526
Bank Millenium S.A. 77 1160 2202 0000 0000 3436 4384
z dopiskiem: HAITI

Ratujmy salę BHP

Historyczna sala BHP - miejsce rozmów i podpisania porozumień sierpniowych - jest własnością NSZZ "Solidarność" od 2004 roku. Nie była remontowana od kilkunastu lat, groziła zawaleniem.

Od 2006 roku KK NSZZ "Solidarność" rozpoczęła generalny remont budynku, finansowany z dotacji Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz środków własnych. Brak dofinansowania ze strony MKiDN w 2009 roku zmusił związek do szukania innej drogi.

Każda wpłata może przyspieszyć zakończenie remontu. Zaplanowano go na 30-lecie NSZZ "Solidarność".

Okażmy solidarność w ratowaniu historycznej sali BHP!

Nr konta:

PKO BP SA 05 1020 1811 0000 0902 0138 8693 z dopiskiem "Sala BHP"